

КЊИГА ПРЕДМЕТА

Прилог 5.2

Табела 5.2 Спецификација предмета

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Управљање производним процесима у зоотехници			
Наставник: Перишић Н. Предраг			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
<p>Циљ предмета: Стицање знања из области планирања и анализе производње у сточарству, управљања производним процесима и могућностима примене нових технологија и биотехничких метода у зоотехници. Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области зоотехнике.</p>			
<p>Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање:</p> <p>а) <u>знања/разумевања</u> Процесне организације и функционалне структуре пољопривредних субјеката. Фазе производног процеса у сточарству и њихова организација. Планирање производње у сточарству (дугорочни, средњорочни и годишњи планови производње). Анализа производње. Стратегија производње и предвиђања. Инвестиције у сточарству. Примена нових технологија и биотехничких метода у зоотехници.</p> <p>б) <u>вештина:</u> стицање специфичних стручних способности неопходних за управљање производним процесима у сточарству, планирање и анализа производње, проналажење и примена иновационих поступака у производњи, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад у области зоотехнике.</p>			
<p>Садржај предмета</p> <p><i>Теоријска настава:</i> Процесна организација и функционална структура пољопривредних предузећа из области сточарства. Управљање пољопривредним предузећем. Планирање и анализа производње у сточарству (дугорочни, средњорочни и годишњи планови и анализе производње). Стратегија производње по појединим гранама сточарства. Инвестиције у сточарству. Примена нових технологија и биотехничких метода у зоотехници.</p> <p><i>Практична настава:</i> Производни планови и анализе производње у области зоотехнике.</p>			
<p>Литература: 1.) Уџбеници појединих грана сточарства (технологије производње: говедарство, овчарство и козарство, свињарство, живинарство, коњарство, пчеларство, ловна привреда). Водећи домаћи и инострани часописи из области технологије и економике сточарске производње.</p>			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
<p>Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области „Производни планови и анализе производње у области зоотехнике“ и завршног усменог испита у односу 30:70.</p>			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Технологија индустријске производње хране за животиње			
Наставник: Ђорђевић Ж. Ненад			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен предмет Технологија хране за животиње			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и вештине: у области индустријске производње, обраде, мешања хранива и додатака и обликовања смеша концентрата за животиње, у складу са савременим захтевима и принципима у свету.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: савремених проблема и захтева у индустријској производњи и коришћењу концентрованих хранива и смеша концентрата за животиње; савремених поступака обраде у циљу повећања хранљиве вредности и елиминисања штетних састојака; врсте и улоге савремених адитива; фаза и поступака у индустријској производњи хране за животиње; и буде оспособљен за: примену нутритивних и законских ограничења при комбиновању и допуни хранљиве вредности хранива; рад у фабрикама хране за животиње; даља истраживања, успешно решавање проблема, праћење новина и преношење знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Врсте и нутритивна вредност концентрованих хранива за животиње у светлу најновијих захтева; врсте и улога адитива; врсте смеша; поступци механичке, термичке и хидротермичке обраде хранива; савремена аналитичка средства за брзу детекцију хранљиве вредности; пријем, пречишћавање и складиштење сировина; софтверско састављање смеша и одмеравање; савремени поступци хомогенизације смеша; савремени поступци обликовања смеша; додавање масти; контрола квалитета хранива и смеша и законска регулатива; ХАЦЦП систем и безбедност хране за животиње. <i>Практична настава</i> Узорковање брашнасте и пелетиране хране; одређивање амонијачног азота, сумпор-водоника и натријум-хлорида; одређивање степена киселости, количине слободних масних киселина и једног броја; одређивање степена уситњености, насипне масе, проточности и угла насипања брашнаних хранива; одређивање хомогености смеша; одређивање тврдоће и степена абразије пелета.			
Литература Ђорђевић, Н., Динић, В. (2007): Храна за животиње. Цензоне Тецх-Еуропа, Аранђеловац. Ђорђевић, Н., Динић, В. (2011): Производња смеша концентрата за животиње. Институт за крмно билје Крушевац. Есмингер, М.Е., Олдфилд, Ј.Е., Хеинеманн, W.W. (2002): Феедс анд Нутритион. Веро Медиа Инц; Келемс, Р.О., Цхурцх, D.Ц. (2010): Ливерстоцк, Феедс анд Феединг (Сихтх Едитион). Прентице Халл; Перру, Т.В., Цуллисон, А.Е., Лоуреу, Р.С. (2003): Феедс & Феединг (Сихтх Едитион). Прентице Халл; Анимал Феед Сциенце анд Тецхнологиу и други светски и домаћи часописи о храни и исхрани животиња. Материјал у штампаном или електронском облику који ће бити дељен на часу.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	-	усмени испит	40
колоквијум-и	20	
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			

Назив предмета: Исхрана говеда			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани говеда као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране говеда у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне продубљена и шира знања о исхрани говеда у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи млека, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у интензивним, полуинтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање obroка за исхрану производних животиња.			
Литература - Цхурцх,Д.Ц. (1988): Тхе руминант анимал: Дигестиве Пхусиологу анд Нутритион. Енгелвуд Клиффс. New York. Прентице Халл. - Грубић,Г., Адамовић,М. (2003): Исхрана високопроизводних крава. Институт ПКБ Агроекономик. Београд. - Грубић, Г., Ђорђевић,Н. (2006): Исхрана крава, оваца и коза у традиционалном сточарству. Стр. 227-268. У монографији: <i>Аутохтони бели сиреви у саламури</i> . Уредници: Наталија Дозет и О. Мађеј. Пољопривредни факултет. Земун - Београд - НРЦ (2001): Нутриент рекуирементс оф даиру цаттле. 7 th Ревисед Едитион. Национал Академу Пресс. Вашингтон DC - Ван Соест,П.Ј. (1987): Нутритионал екологи оф тхе руминант. Корваллис, Орегон, O&V Бокс. - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	усмени испит	40
активност на вежбама	10		
колоквијум	30		
семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана живине			
Наставник: Јокић Ј. Живан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке у исхрани живине, као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране живине у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани живине у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Исхрана у производњи јаја, исхрана у производњи меса, исхрана приплодног подмлатка, специфични проблеми исхране и њихова решења у различитим системима гајења (интензивном, полуинтензивном и екстензивном). <i>Практична настава:</i> Припрема и израда семинарског рада везаног за изабрану област исхране живине (теоријски и практични аспект проблема).			
Литература - Ж. Јокић, С. Ковчин, М. Тодоровић (2004): Исхрана живине, Пољопривредни факултет. Београд - Земун. - Бројне друге публикације објављене из области исхране живине (списак ће бити коригован сваке године) - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	20	писмени испит	
практична настава		усмени испит	40
колоквијум			
семинар	40		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана коња			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани коња као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране коња у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани коња у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана спортских коња, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у интензивним, полунинтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање оброка за исхрану производних животиња.			
Литература - Митровић, С., Грубић, Г. (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет. Београд-Земун. - Бројне друге публикације објављене о области исхране коња (списак ће се мењати сваке године) - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	усмени испит	40
активност на вежбама	10		
колоквијум	30		
семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана оваца и коза			
Наставник: Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени испити из обавезних предмета на специјалистичким студијама			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани оваца и коза као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране оваца и коза у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне продубљена и шира знања о исхрани оваца и коза у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Исхрана у производњи млека, исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране оваца и коза и њихова решења – и то у интензивним, полуинтензивним и екстензивним системима гајења. <i>Практична настава</i> Примена савремених модела за балансирање оброка за исхрану производних животиња.			
Литература - Цхурцх,Д.Ц. (1988): Тхе руминант анимал: Дигестиве Пхусиологу анд Нутритион. Енгелвуд Цлиффс. New York. Прентице Халл. - Грубић, Г., Ворђевић,Н. (2006): Исхрана крава, оваца и коза у традиционалном сточарству. Стр. 227-268. У монографији: <i>Аутохтони бели сиреви у саламури</i> . Уредници: Наталија Дозет и О. Мађеј. Пољопривредни факултет. Земун - Београд - Мекић,Ц., Грубић,Г. (2007): Одгајивање и исхрана оваца. Пољопривредни факултет. Београд-Земун. Ван Соест,П.Ј. (1987): Нутритионал ецологу оф тхе руминант. Цорваллис, Орегон, О&В Вокс. - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	Поена
Активност у току предавања	10	усмени испт	40
Активност на вежбама	10		
Колоквијум	30		
Семинарски рад	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана свиња			
Наставник: Јокић Ј. Живан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за успешну примену науке о исхрани свиња, као и за будући развој каријере. Праћење савремених праваца развоја исхране свиња у свету.			
Исход предмета Студент треба да стекне напредна знања о исхрани свиња у свим производним системима.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Исхрана у производњи меса, исхрана подмлатка, исхрана грла у репродукцији, специфични проблеми исхране и њихова решења – и то у различитим системима гајења (интензивном, полуинтензивном и екстензивном). <i>Практична настава:</i> Припрема и израда семинарског рада везаног за изабрану област исхране свиња (теоријски и практични аспект проблема).			
Литература - Ковчин С. (1993): Исхрана свиња. Пољопривредни факултет. Нови Сад. - Бројне друге публикације објављене из области исхране свиња (списак ће бити коригован сваке године) - Штампани материјал који ће бити подељен на часу			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	20	писмени испит	
практична настава		усмени испит	40
колоквијум		
семинар	40		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана риба			
Наставник: Марковић З. Зоран			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о дигестивном тракту код риба, потреба риба у исхрани, варењу и искоришћавању хране код риба, природне хране риба, начину производње (пелетиране, екструдирани) додатне хране за рибе, квалитета хране за рибе, одређивање оброка и начина прихрањења риба.			
Исход предмета Студент треба да: - зна да обави дисекцију гајених врста риба - познаје потребе слатководних врста риба у исхрани, као и физиологију варења код риба - уме да препозна природну храну за гајене врсте риба, као и да процени квантитативно и квалитативно присуство природне хране у рибаку - зна да направи програм додатног храњења (квалитативно и квантитативно) на рибаку			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Дигестивни тракт код риба (морфологија, анатомија, физиологија). Варење и искоришћавање хране код риба, Природна храна риба; Потребе риба: у протеинима и аминокиселинама, мастима, угљеним хидратима, минералима и витаминима, Енергија у исхрани риба, Производња хране за рибе: млевење, мешање, пелетирање, омашћивање, екстудирање; Прихрањивање риба: Одређивање дневног оброка, начини прихрањивања. <i>Практична настава</i> Дисекција система органа за варење риба. Хистологија органа за варење. Одређивање количине природне хране у објектима аквакултуре. Производња природне хране за рибе. Производња додатне хране за рибе. Начини прихрањивања. Техника за прихрањивање. Одређивање оброка за рибе.			
Литература - Марковић, З. (2010). Шаран, гајење у рибањацима и кавазним системима. Проф. др Зоран Марковић, 152 п. - Марковић, З. Митровић Тутунџић В. (2003). Гајење риба, Задужбина Андрејевић, 138 п - Треер Т, Сафнер Р., Аничић И., Ловринов М. (1995). Рибарство, Накладни завод, Глобус, Загреб, 463 п. - Паркер Р О, Паркер ПХ Д (2000): Аквакултуре Сциенце Е2. Тхомсон Делмар Леарнинг, 640п.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе:2	Други облици наставе: теренска настава	Студијски истраживачки рад: 3
Методе извођења наставе: Теоретска и практична настава (у лабораторијама, на експерименталном рибаку на факултетском огледном добру, у фирмама за производњу хране за рибе) у комбинацији са интерактивном наставом. Провера знања ће се реализовати кроз израду једног семинарског рада и усменим испитивањем.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања:	10	писмени испит	
практична настава:	10	усмени испит	50
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Исхрана дивљачи у интензивним условима газдовања			
Наставник: Ђорђевић Ж. Ненад, Поповић М. Зоран, Стојановић Д. Бојан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положени обавезни предмети			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања о: анатомији и физиологији варења у различитих врста дивљачи, потребама у хранљивим материјама, природним и допунским хранивима, исхрани различитих врста и категорија дивљачи у ограђеним ловиштима и на фармама; и вештине процене снабдевености дивљачи природном храном, адекватне интервенције додатном исхраном, исхране у интензивним условима газдовања и снабдевања водом.			
Исход предмета: Од студента се очекује да покаже познавање: потреба дивљачи у хранљивим материјама, ефикасности њиховог коришћења у условима интензивног гајења, начинима обезбеђења потреба из различитих природних или допунских хранива, и буде оспособљен за: практичну исхрану дивљачи у ограђеним ловиштима и на фармама, праћење стручне литературе, прикупљање и обраду података, планирање, постављање и извођење огледа и доношење закључака на основу резултата истраживања.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> анатомија органа за варење у дивљачи; физиологија варења; вода и хранљиве материје; потребе дивљачи у хранљивим материјама; процена обезбеђености природном храном у ограђеним ловиштима; хранива за допунску и интензивну исхрану дивљачи; изградња хранилишта и објеката за чување хране; исхрана дивљачи у ограђеним ловиштима; исхрана дивљачи на фармама; утицај исхране на здравствено стање, репродукцију и квалитет трофеја.			
<i>Практична настава:</i> грађа органа за варење и пратећих жлезда; израчунавање потреба дивљачи у допунској храни у ограђеним ловиштима; израчунавање потреба дивљачи на фармама; израчунавање смештајних капацитета за храну; коришћење Пирсоновог квадрата при балансирању хемијског састава оброка; састављање оброка и меша концентрата за поједине врсте дивљачи; коришћење рачунарске технике при састављању оброка; специфични методи научног рада који се користе у исхрани дивљачи.			
Литература			
Ђорђевић, Н., Динић, В. (2007): Храна за животиње. Цензоне Тецх Еуропе, Аранђеловац.			
Група аутора (1991): Енциклопедија ловства I и II том.			
Поповић, З., Ђорђевић, Н. (2009): Исхрана дивљачи. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет.			
Поповић, З., Ђорђевић, Н. (2010): Газдовање популацијама дивљачи у циљу смањења штета. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет.			
Научни и стручни радови који се односе на гајење појединих врста дивљачи објављени у међународним и домаћим часописима.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методe извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом биће држана у свим областима. Први тест је планиран после поглавља <u>Потребе дивљачи у хранљивим материјама</u> а други после поглавља <u>Изградња хранилишта и објеката за чување хране</u> . Колоквијуми су предвиђени у истим интервалима као и тестови (укупно 2). Теренска настава биће организована кроз посете ограђеним ловиштима и фазанеријама.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	20	усмени испит	40
колоквијум-и	-	тест	30

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије

Назив предмета: Прихрана пчела			
Наставник: Недић М. Небојша			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања о: анатомији дигестивног тракта и жлезда у пчела, физиологији варења у пчела, природној и допунској храни за пчеле, прихрањивању пчела у току пчеларске године; и вештине процене снабдевености пчелињег друштва природном храном, адекватне интервенције додатним прихрањивањем и снабдевањем пчела водом.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: потреба пчела у хранљивим материјама, ефикасности њиховог коришћења у условима интензивног гајења, начинима обезбеђења потреба из различитих природних или допунских хранива, и буде оспособљен за: практично прихрањивање пчела у интензивном систему гајења, праћење стручне литературе, прикупљање и обраду података, планирање, постављање и извођење огледа и доношење закључака на основу резултата истраживања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Анатомија органа за варење и жлезда у пчела; Хранљиве материје и вода; Физиологија варења; Потребности пчела у хранљивим материјама; Процена обезбеђености природном храном у пчелињем друштву; Храна за допунску исхрану пчела; Прихрањивање пчела у току пчеларске године; Прибор и опрема за прихрањивање пчела. <i>Практична настава:</i> Грађа органа за варење и пратећих жлезда; Квалитативна и квантитативна анализа хране за пчеле; Природни и алтернативни извори хране за пчеле; Замена природне хране за пчеле; Оцена снабдевености друштва храном; Производња хране за прихрањивање пчела; Начини прихрањивања пчела; Прибор за прихрањивање пчела; Постављање експеримената у исхрани пчела.			
Литература Кривцов, Н. И., Лебедев, В. И., Туников, Г. М. (1999): Пчеловодство. Москва »Колос«. Таранов, Г. Ф. (2004): Храна и исхрана пчела (превод са руског). Партенон-Београд. Ђорђевић, Н., Динић, В. (2007): Храна за животиње. Цензоне Теџ-Еуропа, Аранђеловац. Грахам М.Ј.(2008): Тхе Хиве анд тхе Хонеу Бее. Дадант & Сонс, Воокмастерс, Инц. Асхланд, Охио. Домаћи и страни часописи који садрже радове из области пчеларства, текстови са интернета.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом и изградом семинарских радова. Провера знања вршиће се путем семинара и колоквијума.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 40	Завршни испит	Поена 60
активност у току предавања		писмени испит	-
практична настава		усмени испит	60
колоквијум-и	20		
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Технологија конзервисања хране за животиње			
Наставник: Ђорђевић Ж. Ненад, Грубић А. Горан, Стојановић Д. Бојан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен предмет Технологија хране за животиње			
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и вештине: у области конзервисања различитих хранива биљног или животињског порекла сушењем и ацидификацијом, уз примену савремених поступака и метода, у циљу обезбеђења максималног квалитета, хранљиве и употребне вредности, и коришћење добијених хранива у исхрани различитих врста и категорија животиња.			
Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: савремених и економичних поступака у области конзервисања хранива; хранљиве и употребне вредности добијених хранива; могућности коришћења истих у исхрани различитих врста и категорија животиња; утицај конзервисане хране на количину и квалитет производа, плодност и здравље и буде оспособљен за: избор сировине; избор методе конзервисања, коришћење адитива, балансирање оброка на бази конзервисане хране, даља истраживања, успешно решавање проблема, праћење новина и преношење знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Савремене методе за одређивање оптималне фазе развића биљака које се конзервишу; кондиционирање покошене масе, балирање и пластифицирање, брикетање, сушење вентилаторима; дехидрирање волуминозне хране; управљање факторима који утичу на квалитет силаже; употреба савремених адитива при силирању; карактеристике силирања различитих хранива; контрола губитака при спремању сена и силаже; физичка ефективност силираних хранива и комплетних оброка; утицај исхране сеном и силажом на продуктивност, здравље и репродукцију; дехидрирање хранива анималног порекла; законска регулатива. <i>Практична настава</i> Процена оптималне фазе развића биљака које се конзервишу; узорковање сена и силаже за хемијску анализу; одређивање пуферног капацитета у силажи; утврђивање аеробне стабилности силаже; методе за оцену квалитета сена и силаже; одређивање степена уситњености сена и силаже; балансирање оброка на бази различитих врста сена и силаже; квалитативне и квантитативне методе за оцену квалитета конзервисане хране анималног порекла.			
Литература Ђорђевић, Н., Динић, В. (2003): Силирање легуминоза. Институт за истраживања у полјопривреди СРБИЈА, Београд. Ђорђевић, Н., Динић, В. (2011): Производња смеша концентрата за животиње. Институт за крмно билје Крушевац. Келемс, Р.О., Цхурцх, Д.Ц. (2010): Ливерстоцк, Феедс анд Феединг (Сихтх Едитион). Прентице Халл; МцДоналд, П., Хендерсон, А.Р., Херон, С.Ј.Е. (1991): Тхе биоцхемистру оф силаге (сецонд едитион). Цхалцомбе Публикатсионс. Стојановић, Б., Грубић, Г. (2008): Исхрана преживара-практикум. Универзитет у Београду Пољопривредни факултет. Анимал Феед Сциенце анд Тецхнологиу и други светски и домаћи часописи о храни и исхрани животиња. Материјал у штампаном или електронском облику који ће бити дељен на часу.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методe извођења наставе Консултације и настава у комбинацији са семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
практична настава	-	усмени испит	40

колоквијум-и	20		
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника		
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије		
Назив предмета: Физиологија исхране преживара		
Наставник (Презиме, средње слово, име): Јоксимовић-Тодоровић Ж. Мирјана		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: -		
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање функционалне организације појединих органских система код преживара, са посебним освртом на дигестивни тракт, као и неуро-ендокрино-имунског регулаторне механизме. Вештина утврђивања зависности исхране и физиолошког стања организма, даљег истраживања, успешног решавања проблема, праћења новина и преношења својих знања стручној и широј јавности.		
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже познавање (разумевање) из области: повезаности функционисања органских система, посебно дигестивног тракта и активност неуро-ендокрино-имунског система; значај витамина и минерала у исхрани и њихове улоге у одржању здравља, продуктивних и репродуктивних карактеристика; На крају модула студент треба да буде оспособљен за: сагледавање и утврђивање функционалне организације дигестивног тракта, синтезе појединих материја, разлагање и ресорпцију хранљивих материја; утврђивање зависности исхране и физиолошког стања организма; процену и повећање одбрамбених способности организма у условима интензивне сточарске производње; самостално извођење експеримената на огледним животињама, примену знања из области физиологије исхране преживара у практичне сврхе и у свим области исхране при изради специјалистичког рада.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одржавање хомеостатских механизма у циљу очувања здравља животиња; 2. Главне карактеристике и специфичности варења преживара (микрофлора и микрофауна у преджелуцу); Секреторна улога органа за варење; Механизми одбране од страних материја; Ресорпција хранљивих материја у различитим деловима дигестивног тракта и екскреција непотребних и несварених састојака хране; 3. Савремени аспекти познавања функционисања механизма неуро-ендокрине регулације; Дифузни Неуро-Ендокрини Систем (ДНЕС); 4. Најновија сазнања у вези деловања минералних материја и витамина. <i>Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад</i> Предвиђене су вежбе у лабораторији из појединих поглавља предавања.		
Литература 1. В. Стојић (2011): Ветеринарска физиологија. Научна књига, Београд; 2. М. Јоксимовић Тодоровић, А. Божић (2002): Практикум из Физиологије домаћих животиња, Пољопривредни факултет Земун, Пољопривредни факултет, Нови Сад; 3. Јоксимовић Тодоровић М. (2006): Микроелементи у исхрани преживара. Поглавље у монографији "Аутохтони бели сиреви у саламури", Пољопривредни факултет, Београд-Земун; 4. Сјаастад, Хове, Санд (2003): Пхусиологиу оф доместиц анималс. Осло. 5. <i>Часописи: Адванцес ин Ензуме Регулацион, Журнал Анимал Сциенце, Доместиц Анимал Ендоцринологиу, Виотецхнологиу ин Анимал Хусбандру, Савремена пољопривреда, Архив за пољопривредне науке.</i>		
Број часова активне наставе		
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3
Методе извођења наставе Од метода извођења наставе користе се класична предавања, лабораторијске вежбе и методе интерактивне наставе. Од метода интерактивне наставе у настави користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења.		
Оцена знања (максимални број поена 100)		

Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	15	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
тестов-и	10		
семинар-и	5		

Студијски програм: Зоотехника		
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије		
Назив предмета: Физиологија исхране непреживара		
Наставник: Јоксимовић-Тодоровић Ж. Мирјана		
Статус предмета: Изборни		
Број ЕСПБ: 8		
Услов: -		
Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање физиологије исхране непреживара и неуро-хуморалне регулаторне механизме варења хране. Вештина утврђивања зависности исхране и физиолошког стања организма, даљег истраживања, успешног решавања проблема, праћења новина и преношења својих знања стручној и широј јавности.		
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже познавање (разумевање) из области: функционисања дигестивног тракта и активности неуро-ендокрино-имунског система; значај витамина и минерала у исхрани и могућност њихове примене у циљу одбране организма од штетних ендегених и егзогених фактора; На крају модула студент треба да буде оспособљен за: сагледавање и утврђивање функционалне организације дигестивног тракта, варење и ресорпцију хранљивих материја; утицај исхране на стања организма; самостално извођење експеримената на огледним животињама, примену знања из области физиологије исхране непреживара у практичне сврхе и у свим области исхране при изради специјалистичког рада.		
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одржавање хомеостазе у циљу очувања здравља животиња; 2. Главне карактеристике и специфичности варења код непреживара; Секреторна улога органа за варење; Механизми одбране од страних материја; Ресорпција хранљивих материја у различитим деловима дигестивног тракта и екскреција непотребних и несварених састојака хране; 3. Савремени аспекти познавања функционисања механизма неуро-хуморалне регулације; Дифузни Неуро-Ендокрини Систем (ДНЕС); 4. Најновија сазнања у вези деловања минералних материја и витамина. <i>Практична настава:</i> Предвиђене су вежбе у лабораторији из појединих поглавља предавања.		
Литература 6. В. Стојић (2011): Ветеринарска физиологија. Научна књига, Београд; 7. М. Јоксимовић Тодоровић, А. Божић (2002): Практикум из Физиологије домаћих животиња, Пољопривредни факултет Земун, Пољопривредни факултет, Нови Сад; 8. Ж. Јокић, С. Ковчин, М. Јоксимовић Тодоровић (2004): Исхрана живине, Пољопривредни факултет, Београд-Нови Сад; 9. <i>Часописи:</i> <i>Аванцес ин Ензиме Регулацион, Јоурнал Анимал Сциенце, Доместиц Анимал Ендоцринологи, Виоетехнологи ин Анимал Хусбандру, Савремена пољопривреда, Архив за пољопривредне науке.</i>		
Број часова активне наставе		
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3
Методе извођења наставе Од метода извођења наставе користе се класична предавања, лабораторијске вежбе и методе интерактивне наставе. Од метода интерактивне наставе у настави користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења.		

Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	15	писмени испит	-
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	10		
тестов-и	10		
семинар-и	5		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији говеда
Наставник: Перишић Н. Предраг
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 8
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници

Циљ предмета: Унапређивање знања из области репродукције говеда, уз стицање специфичних практичних вештина из области говедарства; Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији говеда; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције говеда.

Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање:

а) знања/разумевања: Специфичности репродукције говеда, Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији говеда.

б) вештина: стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање вештинама практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције говеда, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области говедарства.

Садржај предмета

Теоријска настава: Репродуктивни процеси код мушких и женских индивидуа. Утицај генетских и негенетских фактора на репродуктивне особине говеда у току периода експлоатације. Поремећаји у репродукцији говеда. Биотехнологија у репродукцији говеда. Мерила репродуктивне ефикасности крвава. Методи повећања репродуктивне ефикасности крвава (контрола и синхронизација еструса и партуса). Технологија трансплантације ембриона. Савремене методе дијагнозе гравидитета. Мерила репродуктивне ефикасности коришћења бикова. Фактори који утичу на интензитет и трајање репродуктивног искоришћавања бикова. Технологија вештачког осемењавања (колекција, преглед, дозирање и конзервисање семена, сексирање семена).

Практична настава: Биотехнички методи у репродукцији говеда.

Литература: 1.) Митић Н., Ферчеј, Ј., Зеремски, Д., Лазаревић, Љ. (1987): Говедарство. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2.) Станчић Б., С. Веселиновић (2002): Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 3.) Миљковић, В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 4.) Водећи домаћи и инострани часописи из области репродукције домаћих животиња.

Број часова активне наставе

Предавања: 2 | **Вежбе: 2** | **Студијски истраживачки рад: 3**

Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима.

Провере знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији говеда и завршног усменог испита у односу 30:70.

Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији оваца и коза			
Наставник: Мекић В. Цвијан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области репродукције оваца и коза, уз стицање специфичних практичних вештина из области овчарства и козарства; Праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији оваца и коза; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције оваца и коза.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) знања/разумевања: Специфичности репродукције оваца и коза, праћење савремених трендова и биотехнолошких достигнућа у репродукцији оваца и коза. б) вештина: стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције оваца и коза, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области овчарства и козарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Репродуктивни процеси код мушких и женских индивидуа. Утицај генетских и негенетских фактора на репродуктивне особине оваца и коза у току периода експлоатације. Мерила репродуктивне ефикасности оваца и коза. Поремећаји у репродукцији оваца и коза. Биотехнологија у репродукцији оваца и коза. Методи повећања репродуктивне ефикасности оваца и коза (контрола и синхронизација еструса и партуса). Технологија трансплантације ембриона. Савремене методе дијагнозе гравидитета. Фактори који утичу на интензитет и трајање репродуктивног искоришћавања овнова и јарчева. Технологија вештачког осемењавања (колеkcија, преглед, дозирање и конзервисање семена). <i>Практична настава:</i> Биотехнички методи у репродукцији оваца и коза.			
Литература: 1.) Мекић Ц., Латиновић Д., Грубић Г. (2007): Одгајивање, репродукција, селекција и исхрана оваца (Уџбеник). Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет; 2.) Митић Н. (1984). Овчарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. 3.) Крајиновић М., Савић, С. (1992): Овчарство и козарство. Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4.) Миљковић, В.: Репродукција и вештачко осемењавање оваца и коза. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1986 5.) Миљковић, В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 6.) Ђеранић В.: (1984): Козарство. Космос, Београд. 7.) Станчић Б. (1987): Физиологија репродукције и вештачко осемењавање оваца. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 8.) Станчић Б., С. Веселиновић (2002): Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, 9.) Гордон I.: Цонтроллед Репродуцтион ин Схееп анд Гоатс, ЦАВ Интернационал, Охон, УК 10.) Живковић Р., Костић, В. (1980): Узгој оваца и коза. Нолит, Београд, 11.) Домаћи и инострани часописи из области репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2		Вежбе: 2	
Студијски истраживачки рад: 3			
Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији оваца и коза и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији свиња			

Наставник: Петровић Д. Милица			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту познавање физиологије и ендокринологије репродукције свиња и нових биотехнолошких метода за контролу и стимулацију репродуктивних функција свиња.			
Исход предмета: Разумевање метода контроле и стимулације полног сазревања, синхронизације и индукције еструса и овулације, повећања величине легла, вештачког осемењавања, савремених биотехнолошких метода ембриотрансфера и правилна практична примена.			
Садржај предмета:			
<i>Теоријска настава:</i> 1. Физиологија репродукције женке и мужјака. 2. Контрола полног сазревања, еструсног циклуса, овулације и суперовулације. 2. Методе за повећање репродуктивних способности: синхронизација еструса, технологија вештачког осемењавања, рана дијагноза бременитости, контрола прашења и утврђивање репродуктивне ефикасности запата. 3. Поремећаји у репродукцији мушких и женских грла и поремећаји полног понашања. 5. Манипулација са гаметима и раним ембрионима, трансплантација ембриона. 6. Будући изазови у репродукцији свиња.			
<i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Упознавање са опремом за рану дијагнозу бременитости. Технологија вештачког осемењавања (лабораторије при центрима за вештачко осемењавање или фарми). Утврђивање репродуктивне ефикасности запата. Упознавање са основним биотехнолошким методама у репродукцији свиња и применом у свету и код нас.			
Литература: 1. Цоле, D.J.A., Фохрофт, G.P.(1982): Цонтрол оф пиг репродукцион. Вуттервортхс, Лондон. 2. Верстеген, M.W.A., Моугхан, П.Ј., Сцхрама, J.W. (1998): Тхе лацтатион соw. Вагенинген Пресс. 3. Хугхес, М.Ф., Варлеу, М. (1980): Репродукцион ин тхе пиг. Вуттервортхс, Лондон. 4. Цоле, D.J.A. (1971): Пиг продуцтион. Вуттервортхс, Лондон. 5. Станчић, Ј. Б. (2005): Репродукција свиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 6. Ротхсцхилд Ф. М., Рувинску А. (2011): Тхе генетицс оф тхе пиг. ЦАВ Интернационал, 2-нд едитион, 1-507 7. Кахн W. (2004): Ветеринару Репродуктиве Ултрасонограпху, Герману. 8. Куриазакис I., Вхитеморе Т. Ц. (2006): Вхитеморе'с сциенце анд працтице оф пиг продуцтион. Влацквел Публисхинг, тхирд едитион, 1-685. 9. Манафи М. (2011): Артифициал инсеминацион ин фарм анималс. ИнТецх, Ријека. 10. Муррау J. D., Андерсон G. В., Обербауер А. М., МцГлоугхлин М. М. (1999): Трансгениц Анималс ин Агрикултуре, ЦАВІ.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом у свим областима и израдом семинарског рада.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања		писмени испит	50
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм/студијски програми :Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији коња			
Наставник (Име, средње слово, презиме): Митровић В. Сретен			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета			
Унапређење знања из области репродукције коња уз стицање специфичних практичних вештина из области коњарства; Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији коња различитих типова, категорија и намене; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције коња.			
Исход предмета			
Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> : Специфичности репродукције коња, Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији различитих типова и категорија коња; б) <u>вештина</u> : стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције коња различитих типова, категорија и намене, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области коњарства.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> Утицај генетских и парagenетских фактора на репродуктивне особине коња; Репродуктивни процеси код мушких и женских грла у току периода искоришћавања; Биотехнологија у репродукцији коња; Вештачко осемењавање и ембриотрансфер; Поремећаји у репродукцији коња; Технологија гајења и репродукције коња различитих типова, категорија и намене у зависности од система држања и смера производње; Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења производње у коњарству; Процена одгајивачке вредности приплодних грла.			
<i>Практична настава:</i> Примена биотехничких метода у репродукцији коња различитих категорија и намене.			
Литература			
1. Бринзеј М. (1980): Коњогојство (учбеник). Школска књига, Загреб.			
2. Митровић С., Грубић Г. (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду.			
3. Митровић С. (2005): Коњарство (практикум). Пољопривредни факултет, Београд.			
4. Станчић Б. (2008): Репродукција домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад.			
5. Миљковић В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Универзитет у Београду, Ветеринарски факултет.			
6. Научно-стручни часописи, Зборници научних и стручних радова домаћег и међународног значаја из области репродукције и гајења коња.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: 3	
Методe извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији и одгајивању различитих категорија коња, колквијума и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм/студијски програми :Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Биотехнологија у репродукцији живине			
Наставник (Име, средње слово, презиме): Митровић В. Сретен			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета			
Унапређење знања из области репродукције различитих врста и категорија живине уз стицање специфичних практичних вештина из области живинарства; Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији различитих врста и категорија живине; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције и одгајивања живине.			
Исход предмета			
Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> : Специфичности репродукције различитих врста и категорија живине, Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији различитих врста и категорија живине; б) <u>вештина</u> : стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције различитих врста и категорија живине, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области живинарства.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> Утицај генетских и парогенетских фактора на репродуктивне особине различитих врста и категорија живине; Репродуктивни процеси код мушких и женских грла у току периода искоришћавања; Биотехнологија у репродукцији различитих врста и категорија живине; Вештачко осемењавање живине; Поремећаји у репродукцији живине; Технологија одгајивања, гајења и репродукције различитих врста и категорија живине у зависности од система држања и смера производње; Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења живинарске производње; Процена одгајивачке вредности приплодних грла.			
<i>Практична настава:</i> Примена биотехничких метода у репродукцији различитих врста и категорија живине.			
Литература			
1. Митровић С. (1996): Врсте, расе и хибриди живине. Универзитет у Београду, Универзитетски уџбеник.			
2. Митровић С. (1999): Гајење ћурака и производња ћурећег меса (Монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду.			
3. Богосављевић-Бошковић Снежана, Митровић С. (2005): Гајење различитих врста живине (Монографија). Агрономски факултет Чачак, Пољопривредни факултет Београд.			
4. Митровић С., Ђермановић В., Светлана Раденовић., Урошевић М. (2007): Репродукција и гајење нојева (приручник). Институт ПКБ Агроекономик, Београд-Падинска Скела.			
5. Милошевић Н., Перић Лидија (2011): Технологија живинарске производње. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад.			
6. Станчић Б. (2008): Репродукција домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад.			
7. Миљковић В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Универзитет у Београду, Ветеринарски факултет.			
8. Научно-стручни часописи, Зборници научних и стручних радова домаћег и међународног значаја из области репродукције и гајења различитих врста и категорија живине.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: 3	
Методe извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене биотехничких метода у репродукцији и одгајивању различитих врста и категорија живине, колоквијума и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	50

колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Репродукција риба			
Наставник: Марковић З. Зоран, Полексић Д. Весна			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета СТИЦАЊЕ ЗНАЊА О: репродуктивним органима риба, репродукцији риба, природном и вештачком мресту и ембрионалном развићу применом одговарајућих савремених метода наставе и коришћењем савремених ресурса (литература, интернет, платформе за учење).			
Исход предмета На крају курса студент треба да: 1. Утврди морфологију и физиологију система органа за репродукцију риба и полних ћелија риба 2. Представа временски ток процеса оплођења риба, као и ембрионалног и постембрионалног развића риба 3. Примени принципе одабира матица за укрштање 4. Припреми шеме укрштања 5. Уме да обави дисекцију система органа за размножавање и анализира хистолошку грађу 6. Уме да обавља мрест топловодних и хладноводних врста риба и гајење млађи 7. Испољава спремност и способност за тимски рад, критичко мишљење, презентацију стеченог знања, процену исхода учења, процену наставног процеса			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Систем органа за размножавање код риба (морфологија, анатомија, физиологија). Укрштање матица. Размножавање. Природни, полуконтролисани и контролисани мрест риба. Развиће риба. <i>Практична настава:</i> Дисекција система органа за размножавање риба. Хистологија репродуктивних органа. Укрштање матица. Размножавање риба. Развиће код риба.			
Литература - Уветте W Кунз (2004): Девелопментал Виологиу оф Телеост Фисхес. Спрингер. 636п - Марковић, З. Митровић Тутунџић В. (2003). Гајење риба, Задужбина Андрејевић, 138 п - Паркер Р О, Паркер ПХ D (2000): Аџуакултуре Сциенце Е2. Тхомсон Делмар Леарнинг, 640п. - Кирпитцхников, V.C. (1999): Генетицс анд бреединг оф цоммон царп. ИНРА. 97п - Лаглер, К.Ф., Вардацх, Ј.Е., Миллер, Р.Р. Мау Пассино, D.P. (1977): Ицхтхуологиу, 2нд едитион. Јохн Вилеу & сонс.506п			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе:2	Други облици наставе: теренска настава	Студијски истраживачки рад: 3
Методе извођења наставе: Теоретска и практична настава (у лабораторијама, на експерименталном рибаку на факултетском огледном добру, у мрестилишту на факултетском огледном добру, у производним фармама за водене организме). Провера знања ће се реализовати тестом (1), и семинарским радом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања:		писмени испит	40
практична настава:	20	усмени испит	
колоквијум-и: - тест	20		
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција дивљачи у интензивним условима гајења			
Наставник: Поповић М. Зоран, Ђедовић Р. Радица			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета стицање знања и разумевање метода гајења, селекције и оплемењивања, метода процене приплодних вредности, познавање принципа одгајивања различитих врста дивљачи, даље усавршавање и повезивање основних знања, критичко мишљење, и развијање способности које ће омогућити да се постигнути резултати примене у пракси.			
Исход предмета примене метода гајења, селекције и оплемењивања различитих врста дивљачи у интензивним и контролисаним условима гајења и газдовања, примене процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању, прикупљање и обрада података као и доношење закључака на основу резултата истраживања.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Принципи квантитативне генетике и примена у селекцији дивљачи; Селекција дивљачи; Оплемењивање дивљачи; Процена приплодне вредности дивљачи. <i>Практична настава:</i> Вежбе усклађене са програмом предавања. Теренска настава.			
Ладислав Пауле, Урбан П., Гомору Д. (2008): Генетика пол'овнеј звери а волне жијуцицх живочицхов. пп.1-114. Душан Латиновић (1996): Популациона генетика и оплемењивање домаћих животиња. Универзитет у Београду. Витомир Видовић (2000): Принципи и методи оплемењивања домаћих животиња. Пољопривредни факултет Нови Сад.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: семинарски радови, домаћи задаци	Студијски истраживачки рад: 3
Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са студијским истраживачким радом и израдом семинарских радова.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 30	Завршни испит	Поена 70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање говеда			
Наставник: Богдановић Т. Владан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета је да применом одговарајућих наставних метода студентима омогући разумевање метода гајења, селекције и оплемењивања говеда; метода процене приплодних вредности говеда; одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина говеда, као и презентацију резултата истраживања и стеченог знања.			
Исход предмета По успешном завршетку овог предмета, студенти би требало да буду способни да објасне и дефинишу одгајивачке циљеве и програме у говедарству; примене различите методе гајења, селекције и оплемењивања говеда; примене процене приплодне вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација говеда; изведу литературна истраживања у области селекције и оплемењивања говеда, као и да представе добијене резултате на одговарајући начин.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у говедарству: селекција унутар расе, укрштање раса; 2. Интеракција генотип-околина; 3. Специфичности унапређења појединих група особина код говеда: оплемењивање млечних говеда, оплемењивање товних говеда, оплемењивање говеда комбинованог смера производње; 4. Оплемењивање специфичних популација говеда: мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе. <i>Практична настава: Вежбе</i> 1. Анализа карактеристичних случајева у селекцији и оплемењивању говеда; 2. Симулација реализације одгајивачког програма за поједине производне правце; 3. Тумачење и примена резултата.			
Литература 1. Галал С., Воуазоглу Ј., Хаммонд К., едс. (2000). Девелопинг Вреединг Стратегисес фор Ловер Инпут Анимал Продуцтион Енвиронментс. ИЦАР тецхницал Серисес Но. 3. 2. Фриес Р. анд Рувинску А., едс. (1999). Тхе Генетицс оф Цаттле. ЦАВ Интернационал. 3. Хоццуетте Ј.Ф. анд Гигли С., едс. (2005). Индикаторс оф Милк анд Вееф Куалиту. ЕААП Публицатион Но. 112. 4. Симм Г. (1998). Генетиц Импровемент оф Цаттле анд Схееп. Фарминг Пресс Лтд. УК.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2		Вежбе: 2	
Студијски истраживачки рад: 3			
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са изразом семинарских радова. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете сајмовима, центрима за вештачко осемењавање и удружењима одгајивача. Провера знања на предавањима и вежбама вршиће се путем домаћих задатака, израде семинарског рада и завршног колоквијума.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 30-60	Завршни испит	Поена 40-70
активност у току предавања	15	писмени испит	
практична настава	15	усмени испт	40-70
колоквијум-и	15	
семинар-и	15		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање живине			
Наставник: Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање компетенција и академских вештина из метода гајења, селекције и оплемењивања живине; метода процене приплодних вредности живине; одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина живине; процену ефеката селекције и ефеката укрштања живине.			
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже продубљено знање о: а) примени метода гајења, селекције и оплемењивања живине; б) примени процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација живине; в) креирању одгајивачких циљева и програма у живинарству; Осим тога, студент треба да овлада вештинама: а) коришћења метода математичке статистике у практичном раду на оплемењивању живине; б) презентације стечених знања у оквиру модула, усмену и писмену процену исхода учења модула, и процену одвијања наставног процеса у току реализације модула.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у живинарству; 2. Селекција и методе гајења живине; 3. Инбридинг и линијско гајење живине; 4. Специфичности унапређења појединих група особина код живине; 5. Генетика понашања; 6. Очување и оплемењивање специфичних популација живине (мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе, итд.). <i>Практична настава: Вежбе</i> 1. Примена различитих метода за утврђивање фенотипске и генетске варијабилности производних особина живине; 2. Примена различитих метода за процену приплодне вредности живине; 3. Процена ефеката укрштања различитих раса и хибрида живине; 4. Утврђивање ефеката селекције; 5. Гумачење и примена резултата.			
Литература 1. Галал С., Воуазоглу Ј., Хаммонд К., едс. (2000). Девелопинг Вреединг Стратегиес фор Ловер Инпут Анимал Продуцтион Енвиронментс. ПЦАР тецхницал Сериес Но. 3. 2. Митровић С. (1996): Врсте, расе и хибриди живине. Универзитет у Београду, Београд. 3. Митровић С. (1999): Гајење ћурака и производња ћурећег меса (Монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 4. Супић Б., Милошевић Н., Чобић Т. (2000): Живинарство. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 5. Богосављевић-Бошковић Снежана, Митровић С. (2005): Гајење различитих врста живине. Агрономски факултет, Универзитет у Крагујевцу, Чачак. 6. Видовић Витомир (1993): Принципи и методи оплемењивања животиња, Универзитет у Новом Саду.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са израдом семинарских радова. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете сајмовима, центрима за вештачко осемењавање и удружењима одгајивача. Провера знања на предавањима и вежбама вршиће се путем тестова и колоквијума. Предвиђена је израда три теста у току теоријске и практичне наставе и један завршни колоквијум.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 40	Завршни испит	Поена 60
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испит	60
колоквијум-и	30	
семинар-и	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање коња			
Наставник: Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање компетенција и академских вештина из метода гајења, селекције и оплемењивања коња; метода процене приплодних вредности коња; одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина коња.			
Исход предмета На крају модула студент треба да покаже продубљено знање о: а) примени метода гајења, селекције и оплемењивања коња; б) примени процењених приплодних вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација коња; Осим тога, студент треба да овлада вештинама: а) коришћења метода математичке статистике у практичном раду на оплемењивању коња; б) презентације стечених знања у оквиру модула, усмену и писмену процену исхода учења модула, и процену одвијања наставног процеса у току реализације модула.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у коњарству; 2. Селекција и методе гајења коња; 3. Инбридинг и линијско гајење коња; 4. Специфичности унапређења појединих група особина код коња; 5. Генетика понашања; 6. Очување и оплемењивање специфичних популација коња (мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе, итд.). <i>Практична настава: Вежбе</i> 1. Примена различитих метода за утврђивање фенотипске и генетске варијабилности производних особина коња; 2. Примена различитих метода за процену приплодне вредности коња; 3. Утврђивање ефеката селекције; 4. Тумачење и примена резултата.			
Литература 1. Галал С., Воуазоглу Ј., Хаммонд К., едс. (2000). Девелопинг Врединг Стратегиес фор Ловер Инпут Анимал Продакшн Енвиронментс. ШЦАР тецхницал Сериес Но. 3. 2. Миљенко Бринзеј (1980): Коњогојство. Школска књига, Загреб. 3. Митровић Сретен, Грубић Горан (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 4. Видовић Витомир (1993): Принципи и методи оплемењивања животиња, Универзитет у Новом Саду.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са израдом семинарских радова. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете сајмовима, центрима за вештачко осемењавање и удружењима одгајивача. Провера знања на предавањима и вежбама вршиће се путем тестова и колоквијума. Предвиђена је израда три теста у току теоријске и практичне наставе и један завршни колоквијум.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 40	Завршни испит	Поена 60
активност у току предавања		писмени испит	
практична настава		усмени испт	60
колоквијум-и	30		
семинар-и	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање оваца и коза			
Наставник: Богдановић Т. Владан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета је да применом одговарајућих наставних метода студентима омогући разумевање метода гајења, селекције и оплемењивања оваца и коза; метода процене приплодних вредности оваца и коза; одабраних поступака оплемењивања различитих раса, производних типова и/или група особина оваца и коза, као и презентацију резултата истраживања и стеченог знања.			
Исход предмета По успешном завршетку овог предмета, студенти би требало да буду способни да објасне и дефинишу одгајивачке циљеве и програме у овчарству и козарству; примене различите методе гајења, селекције и оплемењивања оваца и коза; примене процене приплодне вредности у практичном оплемењивању и одгајивању популација оваца и коза; изведу литературна истраживања у области селекције и оплемењивања оваца и коза, као и да представе добијене резултате на одговарајући начин.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> 1. Одгајивачки циљеви и програми у овчарству и козарству: селекција унутар расе; укрштање раса; 2. Интеракција генотип-околина; 3. Специфичности унапређења појединих група особина код оваца и коза: оплемењивање млечних раса оваца и коза, оплемењивање товних раса оваца и коза, оплемењивање раса оваца за производњу вуне, оплемењивање раса оваца и коза комбинованог смера производње; 4. Оплемењивање специфичних популација оваца и коза: мале и затворене популације, локалне и аутохтоне расе. <i>Практична настава:</i> 1. Анализа карактеристичних случајева у селекцији и оплемењивању оваца и коза; 2. Симулација реализације одгајивачких програма за поједине производне правце у овчарству и козарству; 3. Тумачење и примена резултата.			
Литература 1. Галал С., Воуазоглу Ј., Хаммонд К., едс. (2000). Девелопинг Вреединг Стратегисес фор Ловер Инпут Анимал Продукцион Енвиронментс. ШЦАР тецхницал Серисес Но. 3. 2. Пипер Ј. анд Рувинску А., едс. (1997). Тхе Генетицс оф Схееп. ЦАВ Интернационал. 3. Симм Г. (1998). Генетицс Импровемент оф Цаттле анд Схееп. Фарминг Пресс Лтд. УК.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са изградом семинарских радова. Планирају се и одговарајуће теренске вежбе и посете сајмовима и удружењима одгајивача. Провера знања на предавањима и вежбама вршиће се путем домаћих задатака, израде семинарског рада и завршног колоквијума.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 30-60	Завршни испит	Поена 40-70
активност у току предавања	15	писмени испит	
практична настава	15	усмени испт	40-70
колоквијум-и	15		
семинар-и	15		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Селекција и оплемењивање свиња			
Наставник: Петровић Д. Милица, Радојковић Д. Драган			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 8			
Услов: -			
Циљ предмета: Циљ предмета је стицање знање и разумевање метода селекције и оплемењивања, процене приплодних вредности свиња, принципа побољшања особина свиња и вештина њихове примене.			
Исход предмета: На крају предмета студент треба да покаже познавање основних принципа селекције и оплемењивања свиња, метода оцене приплодних вредности свиња, принципа оплемењивања. На крају предмета студент треба да буде оспособљен за: примену метода селекције и оплемењивања свиња, коришћење и примену математичко-статистичких метода, тимски рад, презентацију стеченог знања.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> Варијабилност особина: компоненте генетске варијабилности, интеракција генотипа и околине. Основни принципи селекцијског напретка: информације о индивидуи, сродницима и потомцима, оцена генетског напретка. Методе селекцијских индекса: дефиниција, конструкција, израчунавање. Остале методе селекције: процена приплодних вредности, маркер помоћна селекција. Хетерозис: појам, типови хетерозиса при укрштању раса и линија свиња. Генетско побољшање особина плодности: репродуктивне особине значајне за оплемењивање, ефекат селекције и укрштања. Генетско побољшање особина пораста и искоришћавања хране: перформанс тест, особине значајне за селекцију, ефекти селекције и укрштања. Генетско побољшање особина трупа, полутки и меса: особине значајне за селекцију, ефекти селекције и укрштања. Генетско побољшање свиња: дефиниција и избор одгајивачких циљева, селекцијских критеријума, одгајивачких програма. <i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Израчунавање компоненти генетске варијабилности и генетског напретка. Конструкција и израчунавање селекцијских индекса. Генетско побољшање особина свиња. Ефекти укрштања раса и линија свиња.			
Литература: 1. Ротхсцхилд М.Ф., Рувинску А.(2011): <i>Тхе генетиц оф тхе пиг</i> . Ц.А.В. Интернационал, Охон. 2. Хунслеу Р.Е. (2001): <i>Ливестоцк Јудгинг, селецтион анд евалуатион</i> . Интерстате Публисхерс, Инц., Данвилле. 3. Видовић В. (1993): <i>Принципи и методи оплемењивања животиња</i> . Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4. Цоле, D.J.A. (1971): <i>Пиг продуцтион</i> . Вуттервортхс, Лондон. 5. Уремовић Марија, Уремовић З. (1997): <i>Свињогојство</i> . Агрономски факултет, Загреб. 6. Куриазакис I., Вхиттеморе Т. Ц. (2006): <i>Вхиттеморе'с сциенце анд працтице оф пиг продуцтион</i> . Влацквел Публисхинг, тхирд едисион, 1-685. 7. Часописи: Анимал Рродуцтион, Ливестоцк Рродуцтион Сциенце, ЕААП Публикацион, Биотехнологија у сточарству.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 3	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом у свим областима и израдом семинарског рада.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања		писмени испит	50
практична настава	20	усмени испит	
колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Специјалистички рад			
Статус предмета: Обавезни			
Број ЕСПБ: 18 (I семестар – 6; II семестар – 12)			
Услов: Положени испити из студијског програма специјалистичких академских студија			
Циљеви специјалистичког рада: Кроз израду специјалистичког рада студент треба да стекне могућност обједињавања до тада стечених знања из релевантних области и да се радећи на једном конкретном, било практичном или теоријском проблему, суочи са задацима са каквим се свакодневно сусрећу инжењери и дипломирани инжењери - специјалисти пољопривреде из области зоотехнике. На тај начин студент ће развити технике коришћења литературе, савладавања одговарајућих рачунарских алата, анализе и тумачења добијених резултата и биће у стању да добијене резултате систематизује и на један репрезентативан начин прикаже у писаној и усменој форми и да предложи нове начине и методе у решавању одређене проблематике.			
Очекивани исходи: Способност рада на теоријском или практичном проблему уз употребу одговарајућих метода и поступака уз помоћ ментора специјалистичког рада. Способност обједињавања и систематизације знања, доношења закључака, коришћења рачунарске технологије, способност приказивања резултата рада у писаној и усменој форми, способност јавног изношења резултата рада, тумачења резултата и закључивања одређених законитости, способност решавања проблематике из дате области. Након одбране специјалистичког рада студент стиче право да буде промовисан у звање дипломирани инжењер пољопривреде - специјалиста за зоотехнику.			
Општи садржаји: Специјалистички рад предствља истраживачки рад студента у коме се примењује одговарајућа методологија истраживања у области зоотехнике. Након обављеног истраживања студент припрема специјалистички рад у форми која садржи следећа поглавља: Увод, Преглед литературе, Методе истраживачког рада, Резултати и дискусија, Закључак, Литература.			
Методе извођења: У току израде специјалистичког рада студент у оквиру студијског истраживачког рада у договору са ментором изводи експериментални и теоријски рад, а затим применом одговарајућих метода и поступака, коришћењем рачунарске технологије врши систематизацију и обраду података, тумачи добијене резултате и предложи нове могућности или методе у циљу побољшања или решавања одговарајуће проблематике.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Одбрана специјалистичког рада	поена
Прикупљање и обрада литературе	20	Излагање кандидата	20
Рад на експерименту	30	Одговори на питања трочлане комисије	20
Оцена написаног рада	10		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Гајење и заштита дивљачи			
Наставник: Поповић М. Зоран			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета Образовање и оспособљавање студента за стручни рад у области ловства и ловне привреде. По завршетку студија студент је оспособљен за развој и примену савремених технологија и научних достигнућа у ловству. Сечени ниво знања обезбеђује је им да га лако, ефикасно и комплетно примене у практичном раду у области ловства.			
Исход предмета Формирање стручњака са академским образовањем који поседује значајно проширена и продубљена знања које представља основу за оригиналност у развијању и примени идеја као и знање неопходно за разумевање научне основе ловства. Сечено знање треба да омогући студенту оспособљеност за развој и примену савремених технологија и научних достигнућа у ловству, ефикасан практични рад у области ловства, успешно решавање проблема и преношење својих знања стручној и широј јавности.			
Садржај предмета-Теоријска настава Гајење и заштита дивљачи у склопу интегралног газдовања; Начела савременог (еколошког) концепта гајења и заштите дивљачи; Програми гајења и заштите дивљачи у ловишту; Праћење и реализација програма и планова, ревизија; Ловна основа и годишњи план газдовања; Ловиште, бонитет и бонитирање ловишта; Одређивање степена коришћења по бројности и структури; Утврђивање бројности и структуре дивљачи; Начини гајења дивљачи; Основе гајења ситне дивљачи и узгојне мере; Основе гајења крупне дивљачи и узгојне мере; Прилагођавање дивљачи произведене у фармама за насељавање у ловишта; Фармско гајење дивљачи; Ловно узгојни и технички објекти; Заштита дивљачи од: предатора, криволова и ловокрађе, елементарних непогода, интензивне пољопривредне производње. <i>Практична настава</i> Израда и реализација планова и програма узгоја и заштите дивљачи у ловишту. Поступак праћења реализације програма и планова, ревизија. Планирање и организација ловног газдовања. Ловна основа и годишњи план газдовања. Ловиште, бонитет и бонитирање ловишта. Одређивање степена коришћења по бројности и структури. Утврђивање бројности и структуре дивљачи. Начини гајења дивљачи. Ловно узгојни објекти. Ловно технички објекти. Заштита дивљачи.			
Литература			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Поповић З., Ђорђевић Н. (2010): Газдовање популацијама дивљачи у циљу смањења штета (монографија). Пољопривредни факултет Универзитета у Београду. 1-218. 2. Мићевић М. (1995): Ловни објекти, Дневник, Нови Сад. 3. Новаковић В. (1999): Јелен (<i>Цервус Елапхус Л.</i>), Србијашуме, Београд. 4. Новаковић В. (2003): Дивља свиња (<i>Сус Сирофа Л.</i>), Ловачки савез Србије, Београд. 5. Новаковић В. (1996): Дивљи папкари, Србијашуме, Београд. 6. Ристић З. (2005): Фазан (<i>Пхасианус Цолхицус</i>) Меморија, Сомбор 7. Радови из наведених области објављених у научним и стручним часописима 			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методe извођења наставе Наставне активности изводиће се путем: предавања, вежби, практичне наставе, интерактивне наставе, у различитим односима.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испт	40
колоквијум-и		
семинар-и	40		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Гајење риба			
Наставник: Марковић З. Зоран			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета Стицање знања о гајеним врстама риба, о објектима за гајење риба (земљаним рибњацима, класичним рибњацима за гајење хладноводних врста риба, кавезним системима, рецикулационим системима, силос системима...) и технологијама (екстензивним, полуинтензивним и интензивним) гајења риба.			
Исход предмета Студент треба да: - познаје основне еколошке потребе врста слатководних риба које се гаје, - да уме да коципира рибњачку фарму и повеже рибњачке сегменте у функционалну целину, - да је оспособљен за планирање производње на рибњаку, - да зна да реализује производне технолошке операције на рибњаку (да припреми објекат, насади рибу, мрести рибу, прихрањује, обавља здравствену заштиту, пробне и завршне излове)			
Садржај предмета <i>Теоријска настава</i> Гајене врсте слатководних риба, Фарме за гајење риба (земљани рибњаци, класични хладноводни рибњаци, кавезни системи за гајење риба, РАС системи, силоси) ; Опрема за рибњаке. Технологије гајења (екстензивни, полуинтензивни, интензивни системи) риба <i>Практична настава:</i> Идентификација гајених врста риба. Дисекција риба и препознавање непожељних промена на рибама и у трбушној дупљи риба). Израда идејних скица рибњака. Израда макета објеката за рибњаке. Реализација различитих система гајења риба. Овладавање основним технолошким операцијама у технологији производње (насад, прихрањивање, примена агротехничких мера, пробно узорковање, излов...) риба			
Литература - Марковић, З (2010). Шаран, гајење у рибњацима и кавезним системима. Проф. др Зоран Марковић, 152 п. - Марковић, З. Митровић Тутунџић В. (2003). Гајење риба, Задужбина Андрејевић, 138 п - Треер Т, Сафнер Р., Аничић И., Ловринов М. (1995). Рибарство, Накладни завод, Глобус, Загреб, 463 п. - Паркер Р О, Паркер ПХ D (2000): Аквакултуре Сциенце Е2. Тхомсон Делмар Леарнинг, 640п.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: теренска настава	Студијски истраживачки рад: 4
Методе извођења наставе: Теоретска и практична настава (у лабораторијама, на експерименталном рибњаку факултетског огледног добра и на производним рибњацима) у комбинацији са интерактивном наставом. Провера знања ће се реализовати кроз презентацију урађене идејне скице рибњака (један), шема функционалног постављања опреме на рибњацима (један), израда једне макете рибњака и усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања:	10	писмени испит	
практична настава:	10	усмени испит	50
Израда идејне скице	10		
Израда шеме постављања опреме	10		
Израда макете	10		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Гајење бескичмењака
Наставник: Полексић Д. Весна, Дулић П. Зорка
Статус предмета: изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: -
Циљ предмета Да студентима омогући знање и разумевање: хеликокултуре, лумбрикултуре и гајења водених бескичмењака на основу биологије бескичмењака погодних за гајење (БПГ); закона везаних за експлоатацију и/или узгој бескичмењака применом одговарајућих савремених метода наставе и коришћењем савремених ресурса (литература, интернет, платформе за учење) .
Исход предмета На крају предмета студент треба да: <ol style="list-style-type: none"> 1. Примени знање о биологији, екологији, исхрани, непријатељима и болестима БПГ 2. Уме да обави визуелни преглед, одређивање врсте и старосне категорије БПГ, дисекција и/или микроскопски преглед БПГ и узимање узорака за анализу. 3. Класификује и објасни различите системе узгоја и прераде БПГ 4. Припреми и процени план исхране БПГ у узгоју 5. Анализира и процени постојање и сузбије непријатеље БПГ у узгоју 6. Прилагоди узгој законској регулативи везаној за производњу, прераду и промет БПГ, 7. Испољава спремност и способност за тимски рад, критичко мишљење, презентацију стеченог знања, процену исхода учења, процену наставног процеса
Садржај предмета Теоријска настава Биологија бескичмењака (јестиви пужеви, глиста, Цладоцера, Цопепода, Ротаторија и слатководни ракови): Систематска припадност и врсте. Телесна грађа. Размножавање. Екологија. Исхрана и понашање. Природни непријатељи, узгојне болести и заштита. Гајење бескичмењака: Системи гајење. Избор подручја, терена, уређење парцеле/објекта и опрема на фарми. Формирање матичног јата и стандардних легла. Законска регулатива. Производња, прерада и пласман. Практична настава: Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Одређивање врсте и старосне категорије животиња. Визуелни преглед, дисекција и узимање узорака за анализу. Формирање и вођење фарме. Употреба недоместикованих бескичмењака и производа од њих
Литература Полексић, Весна, Стојнић Бојан, Дулић Зорка, Рашковић, Божидар (2010): Еколошко гајење бескичмењака. Скрипта. Аустријан Девелопмент Цооператион, ВУС Аустрија, Пољопривредни факултет. Београд. 180 стр. Весна Полексић (2000). Гајење пужева. Нолит. Београд. 86 стр. Полексић, Весна., Стојнић, Б., Дајић Стевановић, З., Тописировић, Г., Зарић, В., Мишчевић, М., (2004): Гајење пужева у Србији. Зборник предавања са другог Семинара. Пољопривредни факултет Универзитета у Београду, 57 стр. Полексић, Весна, Дулић Зорка, Живић Ивана, Рашковић, Б. (2012): Зоолошки приручник. Друго допуњено издање. Пољопривредни факултет. Београд. 155 стр. М. Митровић (1995): Гајење глиста Лумбрикултура. КИЗ „Центар“ Београд. 82 стр. Н. Рајковић и Б. Минић (1986): Глисте – хумус. Библиотека Уносна занимања. „Економски биро“ Београд. 111 стр. Марковић, З., Полексић, Весна, Дулић-Стојановић, Зорка, Лјубић, Вилјана. 2001. Поссибилитиес оф алтернативе аџакултуре ин Сербиа, Иџтхуологиа, Вол. 33, Но. 1, 1-10, 2001. Полексић, Весна. и Дулић Стојановић, З. (2003): Интегрално гајење бескичмењака: речног рака, дафнија, глиста и других бескичмењака са рибама – облик еколошке и економичне производње. Семинар “Пастрмско и шаранско рибарство”, зборник предавања 91-98. Пољопривредни факултет. Полексић, В., Стојнић, Б., Тописировић, Г. (2004): Гајење пужева у Србији – концепти и прва искуства. Виоетцхнологи ин Анимал Хусбандру 20 (5-6). 333-340, 2004.

Полексид, V., Стојниц, B., Дајиц-Стевановиц, Z., Тописировиц, G., анд Зариц, V. (2005): ЕдIBLE снаил фарминг ин Србиа: презент анд футуре. Савремена Полјопривреда. 54, 1-2, 42-46. Интернет сајтови везани за гајење бескичмењака			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методe извођења наставе Предавања, вежбе - лабораторијске и теренске, интерактивни часови, семинари. е – учење Паралелно са теоријском и практичном наставом изводи се и настава/учење на даљину (електронско учење) на систему/платформи за е учење, Пољопривредног факултета: хттп://моодле.агриф.бг.ац.рс/ где се одвија и непосредна комуникација са студентима, најављују активности на курсу и објављују примери и решења тестова, резултати провера знања, те коначне оцене студената и анкете за оцену наставника на курсу.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања		писмени испит	40
практична настава	20	усмени испт	
колоквијум-и	20	
семинар-и	20		

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Одгајивање говеда			
Наставник: Перишић Н. Предраг			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области одгајивања говеда, уз стицање специфичних практичних вештина из области говедарства; Праћење савремених трендова у одгајивању говеда. Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области говедарства.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) знања/разумевања: Специфичности одгајивања говеда, Праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у одгајивању говеда. б) вештина: стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања говеда, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области говедарства.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Фактори пораста и развоја говеда. Утицај генетских и негенетских фактора на производне и функционалне особине говеда. Технологија одгајивања говеда у зависности од система и смера производње. Новије методе у одгајивању говеда. <i>Практична настава:</i> Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења говедарске производње.			
Литература: 1.) Митић Н., Ферчеј, Ј., Зеремски, Д., Лазаревић, Љ. (1987): Говедарство. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 2.) Станчић Б., С. Веселиновић (2002): Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 3.) Миљковић, В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 4.) Водећи домаћи и инострани часописи из области репродукције и одгајивања домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области одгајивања говеда и завршног усменог испита у односу 30:70.			

Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Одгајивање оваца и коза			
Наставник: Мекић В. Цвијан			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета: Унапређивање знања из области одгајивања оваца и коза, уз стицање специфичних практичних вештина из области овчарства и козарства; Праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у овчарству и козарству; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања оваца и коза.			
Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> : Специфичности одгајивања оваца и коза, праћење савремених трендова и технолошких достигнућа у одгајивању оваца и коза. б) <u>вештина</u> : стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања оваца и коза, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблема из области овчарства и козарства.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> Фактори пораста и развоја оваца и коза. Утицај генетских и негенетских фактора на производне и функционалне особине оваца и коза. Технологија одгајивања оваца и коза у зависности од система и смера производње. Новије методе у одгајивању оваца и коза.			
<i>Практична настава:</i> Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења овчарске и козарске производње.			
Литература: 1.) Мекић Ц., Латиновић Д., Грубић Г. (2007): Одгајивање, репродукција, селекција и исхрана оваца (Уџбеник). Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет; 2.) Митић Н. (1984). Овчарство (Монографско дело). Завод за уџбенике и наставна средства, Београд. 3.) Крајиновић М., Савић, С. (1992): Овчарство и козарство. Пољопривредни факултет, Нови Сад. 4.) Миљковић, В.: Репродукција и вештачко осемењавање оваца и коза. Завод за уџбенике и наставна средства, Београд, 1986 5.) Миљковић, В. (1995): Вештачко осемењавање животиња. Ветеринарски факултет, Универзитет у Београду. 6.) Теранић В.: (1984): Козарство. Космос, Београд. 7.) Станчић Б. (1987): Физиологија репродукције и вештачко осемењавање оваца. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет. 8.) Станчић Б., С. Веселиновић (2002): Биотехнологија у репродукцији домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, 9.) Гордон I.: Центроллед Репродукцион ин Схееп анд Гоатс, ЦАВ Интернационал, Охон, УК 10.) Живковић Р., Костић, В. (1980): Узгој оваца и коза. Нолит, Београд, 11.) Домаћи и инострани часописи из области одгајивања и репродукције домаћих животиња.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методе извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провере знања је путем одбране семинарског рада из области одгајивања оваца и коза и завршног усменог испита у односу 30:70.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
семинарски рад	30	усмени испит	70

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Одгајивање свиња			
Наставник: Петровић Д. Милица			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту упознавање са методама одгајивања, методологијом испитивања особина свиња, одгајивачким програмима, начином држања и смештаја.			
Исход предмета: Стицање специјалних знања из области одгајивања, начина држања и смештаја свиња. Стечена знања ће омогућити студенту практичну примену метода одгајивања, испитивања производних особина, различитих начина држања и смештаја у циљу унапређења технологије производње свиња на породичним и великим фармама свиња.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Раст и развој свиња, фактори који утичу на раст и развој. 2. Методе одгајивања свиња и одгајивачки програми. 3. Испитивање особина пораста, искоришћавања хране, квалитета трупа и меса. 4. Системи држања и производње подмлатка. <i>Практична настава:</i> Вежбе, Други облици наставе, Студијски истраживачки рад Методологија испитивања особина свиња. Примена опреме у тестирању свиња. Оцена и класирање свиња. Методе оцене квалитета трупа и меса свиња. Израда пројектног задатка.			
Литература: 1. Уремовић, М., Уремовић, З. (1997): Свињогојство. Агрономски факултет, Загреб. 2. Теодоровић, М., Радовић И. (2004): Свињарство. Универзитет у Новом Саду, Пољопривредни факултет, Нови Сад. 3. Воггс, Л.Д., Меркел, А.Р., Доумит, Е.М. (1998): Ливестоцк анд царцассес ан интегратед апроацх то евалуатион, градинг анд селектион. Фифтх Едитион, Iowa. 4. Куриазакис I., Вхиттеморе Т. Ц. (2006): Вхиттеморе'с сциенце анд працтице оф пиг продуцтион. Влацквел Публисхинг, тхирд едитион, 1-685.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методе извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са семинарским радом. Израда пројектног задатка.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања		писмени испит	50
практична настава	20	усмени испт	
колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм/студијски програми :Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Одгајивање коња			
Наставник (Име, средње слово, презиме): Митровић В. Сретен			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
Циљ предмета			
Унапређење знања из области одгајивања коња уз стицање специфичних практичних вештина из области коњарства; Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у одгајивању коња различитих типова, категорија и намене; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања коња.			
Исход предмета			
Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u> : Специфичности одгајивања коња, Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у одгајивању различитих типова и категорија коња; б) <u>вештина</u> : стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања коња различитих типова, категорија и намене, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области коњарства.			
Садржај предмета			
<i>Теоријска настава:</i> Утицај генетских и парогенетских фактора на радне и производне особине коња; Технологија гајења коња различитих типова, категорија и намене у зависности од система држања и смера производње; Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења производње у коњарству; Процена одгајивачке вредности приплодних грла.			
<i>Практична настава:</i> Примена савремених биотехничких метода у одгајивању коња различитих категорија и намене.			
Литература			
1. Бринзеј М. (1980): Коњогојство (учбеник). Школска књига, Загреб.			
2. Митровић С., Грубић Г. (2003): Одгајивање и исхрана коња. Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду.			
3. Митровић С. (2005): Коњарство (практикум). Пољопривредни факултет, Београд.			
4. Станчић Б. (2008): Репродукција домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад.			
5. Научно-стручни часописи, Зборници научних и стручних радова домаћег и међународног значаја из области репродукције и гајења коња.			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад: 4	
Методе извођења наставе			
Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене савремених биотехничких метода у репродукцији и одгајивању различитих категорија коња, колквијума и завршног усменог испита.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и			
семинар-и	30		

Студијски програм/студијски програми :Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Одгајивање живине			
Наставник (Име, средње слово, презиме): Митровић В. Сретен			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: Положен испит из предмета Управљање производним процесима у зоотехници			
<p>Циљ предмета: Унапређење знања из области репродукције и одгајивања различитих врста и категорија живине уз стицање специфичних практичних вештина из области живинарства; Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у репродукцији и одгајивању различитих врста и категорија живине; Стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области репродукције и одгајивања живине.</p>			
<p>Исход предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање: а) <u>знања/разумевања</u>: Специфичности технолошких поступака одгајивања различитих врста и категорија живине, Праћење савремених трендова и битехнолошких достигнућа у одгајивању различитих врста и категорија живине; б) <u>вештина</u>: стицање специфичних стручних способности, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама потребним за будући стручни и истраживачки рад из области одгајивања различитих врста и категорија живине, развијање критичког и етичког мишљења у вези проблематике из области живинарства.</p>			
<p>Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Утицај генетских и парagenетских фактора на производне особине различитих врста и категорија живине; Технолошки поступци у одгајивању различитих врста и категорија живине; Технологија одгајивања и гајења различитих врста и категорија живине у зависности од система држања и смера производње; Биотехнолошки аспекти и могућности унапређења живинарске производње; Процена одгајивачке вредности приплодних грла. <i>Практична настава:</i> Примена савремених биотехничких метода у одгајивању различитих врста и категорија живине.</p>			
<p>Литература 1. Митровић С. (1996): Врсте, расе и хибриди живине. Универзитет у Београду, Универзитетски уџбеник. 2. Митровић С. (1999): Гајење ћурака и производња ћурећег меса (Монографија). Пољопривредни факултет, Универзитет у Београду. 3. Богосављевић-Бошковић Снежана, Митровић С. (2005): Гајење различитих врста живине (Монографија). Агрономски факултет Чачак, Пољопривредни факултет Београд. 4. Митровић С., Ђермановић В., Светлана Раденовић., Урошевић М. (2007): Репродукција и гајење нојева (приручник). Институт ПКБ Агроекономик, Београд-Падинска Скела. 5. Милошевић Н., Перић Лидија (2011): Технологија живинарске производње. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад. 6. Станчић Б. (2008): Репродукција домаћих животиња. Универзитет у Новом Саду. Пољопривредни факултет, Нови Сад. 7. Научно-стручни часописи, Зборници научних и стручних радова домаћег и међународног значаја из области репродукције и гајења различитих врста и категорија живине.</p>			
Број часова активне наставе			Остали часови
Предавања: 2	Вежбе: 2	Други облици наставе: Студијски истраживачки рад: 4	
<p>Методe извођења наставе: Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом примењиваће се у реализацији свих поглавља у различитим односима. Провера знања је путем одбране семинарског рада из области примене савремених биотехничких метода у репродукцији и одгајивању различитих врста и категорија живине, колоквијума и завршног усменог испита.</p>			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и			

семинар-и	30		
-----------	----	--	--

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Модели и решења у исхрани животиња
Наставник или наставници: Стојановић Д. Бојан, Грубић А. Горан
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: Општи услови за специјалистичке студије
<p>Циљ предмета Постизање научних способности и академских вештина, развој креативних способности и овладавање специфичним практичним вештинама у области познавања и примене савремених поступака, софтверских модела и технолошких решења, у практичној исхрани појединих врста и категорија домаћих животиња.</p>
<p>Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: савремених система за процену хранљиве вредности хранива и оброка за исхрану појединих врста и категорија животиња; савремених модела за процену потреба у енергији и хранљивим материјама производних животиња; актуелних система и технологије исхране појединих врста и категорија животиња; најпогоднијег начина обраде хранива и припреме оброка за поједине врсте и категорије гајених животиња; и буде оспособљен за: примену најновијих софтверских модела за исхрану производних животиња; избор и коришћење адекватне технологије исхране за поједине врсте и категорије животиња; процену адекватности примењеног система исхране производних животиња; процену адекватности и погодности поступака обраде и припреме хранива и оброка за исхрану животиња.</p>
<p>Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Савремени системи за процену хранљиве вредности хранива и оброка; савремени системи за процену потреба производних животиња у хранљивим материјама и енергији; ефекат савремених поступака обраде и припреме хранива и оброка на њихову хранљиву вредност; актуелни системи исхране појединих врста и категорија производних животиња; савремене препоруке за оптимизацију технологије исхране гајених животиња; актуелни методи за процену адекватности исхране производних животиња; <i>Практична настава:</i> Коришћење савремених софтверских модела за детерминисање хранљиве вредности хранива и оброка; коришћење савремених софтверских модела за детерминисање потреба производних животиња у хранљивим материјама и енергији; примена актуелних поступака за оптимизацију технологије припреме и дистрибуције хранива и оброка за исхрану гајених животиња; практични поступци за контролу адекватности и оптимизацију исхране производних животиња. За свако поглавље је предвиђен студијски истраживачки рад.</p>
<p>Литература Келлемс, Р.О., Цхурцх, Д.Ц. 2001. Ливестоцк феедс анд феединг 5th едитион. Прентице Халл. МцДоналд, П., Едвардс, Р.А., Грeенхалгх, Ј.Ф.Д., Морган, Ц.А., Синцлаир, Л.А., Вилкинсон, Р.Г. 2011. Анимал Нутритион. Пеарсон Едуцатион Лимитед, Харлоу, Енгланд. НРЦ. 2001. Нутриент Реџуирементс оф Даиру Цаттле, 7th Ревисед Едитион. Национал Ресеарч Цоунсил. Национал Академму Пресс, Васхингтон Д.Ц. НРЦ. 1998. Нутриент Реџуирементс оф Свине, 10th Ревисед Едитион. Национал Ресеарч Цоунсил. Национал Академму Пресс, Васхингтон Д.Ц. НРЦ. 1994. Нутриент Реџуирементс оф Поултру, 9th Ревисед Едитион. Национал Ресеарч Цоунсил. Национал Академму Пресс, Васхингтон Д.Ц. Ростоцк Феед Евалуатион Систем - Референце нумберс оф феед валуе анд реџуиремент он тхе басе оф нет енергу 2003. Аутхорс: Веуер, М., Цхуду, А., Хоффман, Л., Јентсцх, W., Лаубе, W., Нехринг, К., Сцхиеманн, Р. Ресеарч Институте фор тхе Виологу оф Фарм Анималс, Ресеарч Унит Нутритионал Пхусиологу „Оскар Келлнер“ Думмерсторф, Герману. Плехус Верлаг, Милтенберг-Франкфурт, 2003. Саувант, Д., Перез, Ј.М., Тран, Г. 2002. Таблес оф цомпоситион анд нутритионал валуе оф феед материалс. ИПРА. Стојановић, В., Грубић, Г. 2008. Исхрана преживара-практикум. Универзитет у Веограду Полјопривредни факултет.</p>

<p>Ђорђевић, Н., Макевић, М., Грубић, Г., Јокић, Џ. 2009. Исхрана домаћих и гајених животиња. Универзитет у Београду Полјопривредни Факултет.</p> <p>Грубић, Г., Адамовић, М. 2003. Исхрана високопроизводних крџа. Институт ПКВ Агроекономик, Београд. Домаће и стране публикације објављене у области исхране домаћих животиња и материјал у штампаној или електронској верзији, који ће бити доступан на часовима и консултацијама.</p>			
Број часова активне наставе	Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4
<p>Методe извођења наставе Теоријска настава у комбинацији са интерактивном наставом, практична настава, израда семинарских радова, консултације, истраживачки рад.</p>			
<p>Оцена знања (максимални број поена 100)</p>			
Предиспитне обавезе	Поена 50	Завршни испит	Поена 50
активност у току предавања	10	писмени испит	
практична настава	10	усмени испит	50
колоквијум-и	30		
семинар-и			

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Пашњачки системи исхране животиња
Наставник: Стојановић Д. Бојан, Грубић А. Горан, Ђорђевић Ж. Ненад
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: Општи услови за специјалистичке студије
<p>Циљ предмета Предмет треба да омогући студенту стицање знања и вештине: у области исхране животиња оброчима заснованим на коришћењу испаше, могућност подмирења хранидбених потреба појединих врста и категорија животиња на паши, оптималног коришћења испаше различитог квалитета, обезбеђења високе производности животиња чији је оброк заснован на конзумирању паше.</p>
<p>Исход предмета Од студента се очекује да покаже познавање: могућности коришћења испаше у исхрани различитих врста и категорија животиња; предности и недостатака исхране појединих врста и категорија животиња засноване на испашама; технологије исхране животиња на паши; фактора који утичу на хранљиву вредност-квалитет и доступност испаше; утицај квалитета и количине паше на производне перформансе гајених животиња, и буде оспособљен за: процену и примену оптималног система коришћења паше у исхрани производних животиња, формулисање оброка заснованих на испашама у складу са хранидбеним потребама појединих врста и категорија животиња, адекватно балансирање оброка допунском исхраном производних животиња на паши зависно од квалитета и доступности испаше, процену квалитета и квантитета доступне паше, успешно решавање могућих дигестивних и других метаболичких поремећаја везаних за конзумирање паше, самостална истраживања, успешно решавање научних и стручних проблема, праћење савремених достигнућа, усавршавање, преношење знања научној и стручној јавности.</p>
<p>Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> Основни принципи и методе коришћења паше у исхрани животиња; организација испаше; доступност и могућност конзумирања паше за поједине врсте и категорије животиња; утицај квалитета и доступности испаше на подмирење хранидбених потреба животиња; додатна исхрана производних животиња на испашама; ефекат пашне исхране на производне перформансе гајених животиња; утицај испаше на здравље животиња; ефекат пашног система исхране на животну средину. <i>Практична настава:</i> Узимање узорка за хемијску анализу зелене масе са пашњака, утврђивање хемијског састава и хранљиве вредности паше, формулисање оброка за поједине врсте и категорије животиња, са различитим уделом паше у оброку, процена потреба за допунском исхраном зависно од количине и квалитета доступне испаше, израда годишњег биланса хране за газдинство при коришћењу испаше и исхрани производних животиња.</p>
<p>Литература Ђорђевић, Н., Макевић, М., Грубић, Г., Јокић, Џ. 2009. Исхрана домаћих и гајених животиња. Универзитет</p>

у Београду Полјопривредни Факултет.			
Ђорђевић, Н., Динић, В. 2007. Храна за животиње. Цензоне тецх-Еуропе, д.о.о. Аранђеловац, Србија.			
Хинтон, G.D. 2007. Супплементару феединг оф схееп анд бееф цаттле. Ландлинкс Пресс, Цоллингвуд, Аустралиа.			
Стојановић, В., Грубић, Г. 2008. Исхрана преживара-практикум. Универзитет у Београду Полјопривредни факултет.			
Стојановић, В., Адамовић, О., Грубић, Г. 2005. Исхрана домаћих животиња у условима органске производње, у: Органска полјопривредна производња. Универзитет у Београду Полјопривредни Факултет.			
Валентине, Ј. 2000. Гразинг манагемент. Академиц Пресс, Сан Диего, Цалифорниа.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методе извођења наставе			
Предавања, вежбе, консултације			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	10	писмени испит	-
активност на вежбама	10	усмени испит	50
колоквијум-и	30		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Техничко технолошка решења при пројектовању пчелињака
Наставник: Младеновић А. Мића, Недић М. Небојша
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања/разумевања одређивања оптималне локације за постављање пчелињака, сагледавања агроеколошких предуслова успешног пчеларења, техничко технолошких параметара за одређивање прерадних капацитета пчелињих производа, врста трошкова у изради калкулације подизања пчелињака, врста трошкова у изради калкулације подизања прерадних капацитета, анализе тржишта у циљу пласмана производа.
Исход предмета : Студент треба да овлада вештином коришћења различитих метода за анализу постојеће производње, анализе медоносне флоре, избора опреме и алата, избора техничко технолошких решења различитих типова пчеларске производње, техничко-технолошких решења производних и прерадних погона у пчеларству, пројектовање стационираних и селећих пчелињака, анализом производње, тржишта и могућности пласмана, стандардизације за квалитет и паковање пчелињих производа.
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> Предмет је подељен на неколико поглавља: Избор локације и постављање пчелињака: одређивање локације и начина постављања пчелињака; Анализа агроеколошких услова пчеларења утицај биотичких и абиотичких фактора на приносе пчелињих производа; Опрема и алати у пчеларству : избор типа кошнице, пратеће опреме и алата за подизање пчелињака; Техничко технолошка решења различитих типова производње у пчеларству: техничко технолошка решења производње меда, полена, прополиса, млеча, воска, ројева и матица; Пројектовање стационираних и селећих пчелињака. Пројектовање мањих и производних пчелињака. Објекти и механизација у пчеларству: објекти за дораду пчелињих производа, механизација производних операција у пчелињаку; Амбалажа и стандардизација: амбалажа и начин паковања пчелињих производа, значај стандардизације пчелињих производа; Услови и објекти за чување пчелињих производа: врсте објеката за чување, регулисање режима чувања; Економска анализа успостављања пчелињака: израда калкулације подизања пчелињака, исплативост различите пчеларске производње, различите методе анализе тржишта и пласмана пчелињих производа.

Литература: Богољуб Константиновић (1996): Практично пчеларство. Савез пчеларских организација Србије. Рицхард Воннеу (1991): Хиве манаџмент. Стореу Цоммунициатонс, Инц. бу Гарден Way, Инц. Дадант & Сонс (1991): Тхе Хиве анд тхе Хонеу Бее.УСА Младеновић М.,(2003): Узгајање високо квалитетних матица, Завет, Београд			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методe извођења наставе Теоријска и практична настава у комбинацији са интерактивном наставом ће се држати у свим областима. У току наставе је предвиђена једна провера знања тестом, а на крају практичне наставе (вежби) предвиђено је полагање колоквијума.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	поена	Завршни испит	поена
активност у току предавања	5	писмени испит	25
практична настава	5	усмени испит	25
колоквијум	20		
семинарски	20		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Здравствена заштита говеда
Наставник: Христов В. Славча
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: -
Циљ предмета: Предмет омогућава студенту стицање знања из основних принципа здравствене заштите говеда, вештина разматрања фактора ризика и њиховог утицаја на појаву болести и продуктивност, као и способности примене основних мера контроле болести говеда.
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент треба да буде способан да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама говеда; 3. разликује и анализира појаву најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите говеда; и 5. учествују појединачно и у тиму у решавању сложених проблема здравствене заштите говеда.
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести говеда; 2. Најзначајније инфективне болести говеда; 3. Најзначајније паразитске болести говеда; 4. Најзначајније органске болести и болести метаболизма говеда; 5. Најзначајнији поремећаји у репродукцији и маститису; 6. Биосигурност на фармама говеда. <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија инфективних, паразитских и органских болести; 2. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих инфективних болести говеда; 3. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих паразитских болести говеда; 4. Мере за спречавање појаве најзначајнијих органских болести говеда; 5. Мере за спречавање појаве најзначајнијих поремећаја у репродукцији и маститису; 6. Процена индикатора биосигурности на фармама говеда. Тест и колоквијум обухватају питања из поглавља: Најзначајније инфективне, паразитске и органске болести говеда. Обавезни су студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама говеда. Испит обухвата питања из поглавља: Најзначајнији поремећаји у репродукцији и маститис.
Литература: 1. Христов С. 2002. Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Група аутора, 2007. Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одређена поглавља); 3. Радоститс М. О., Газ Ц., Ц., Хинцхцилф В. К., Цонстабле Д. П. 2007. Ветеринару медицине – а текстбоок оф тхе дисеасе оф цаттле, схееп, пигс анд гоатс. Тентх едитион; Саундерс - Елсевиер, Единбургх – Торонто (одређена поглавља); 4. Цветнић С. 1997. Вирусне болести животиња. Хрватска академија знаности и умјетности, Школска књига, Загреб (одређена поглавља); 5. Цветнић С. 2002. Бактеријске и гљивичне болести животиња. Медицинска наклада, Загреб (одређена поглавља); 6. Шаманц Х. 2009. Болести органа за варење говеда. Научна КМД, Београд

(одређена поглавља); 7. Шаманц Х. 2010. Болести респираторног и кардиоваскуларног система говеда. Научна КМД, Београд (одређена поглавља). 8. Сребочан В., Гомерчић Н. 1996. Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб (одређена поглавља); 9. Таулор А. М., Цооп Р. Л., Валл Ј.Р. 2007. Ветеринару Параситологиу. Тхирд едитион, Влацквелл публсхинг, Охфорд, УК (одређена поглавља); 10. Алексић Н. 2004. Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и последипломске студије, Ауторово издање, Београд (одређена поглавља).

Као допунска литература користе се радови из часописа: Ветеринарски гласник, Аџта Ветеринариа, Биотехнологија у сточарству и Савремено сточарство.

Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2		Практична настава: 2
Студијски истраживачки рад: 4			
Методе извођења наставе: Од метода извођења наставе користе се класична предавања, вежбе, методе интерактивне наставе и студијски истраживачки рад. Од метода интерактивне наставе користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум-и и тест-ови	20		
семинар-и	15		
Студијски истраживачки рад	25		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Здравствена заштита оваца и коза
Наставник: Христов В. Славча
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: -
Циљ предмета: Предмет омогућава студенту стицање знања из основних принципа здравствене заштите оваца и коза, вештина разматрања фактора ризика и њиховог утицаја на појаву болести и продуктивност, као и способности примене основних мера контроле болести оваца и коза.
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент треба да буде способан да: 1. опише узроке најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести оваца и коза; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама; 3. разликује и анализира појаву најзначајнијих инфективних, паразитских и органских болести; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите оваца и коза; и учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема здравствене заштите оваца и коза.
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Најзначајнији предиспонирајући фактори и узроци болести; 2. Најзначајније инфективне болести оваца и коза; 3. Најзначајније паразитске болести оваца и коза; 4. Најзначајније органске болести и болести метаболизма; 5. Најзначајнији поремећаји у репродукцији; 6. Биосигурност на фармама оваца и коза. <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија инфективних, паразитских и органских болести оваца и коза; 2. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих инфективних болести оваца и коза; 3. Мере за спречавање појаве и сузбијање најзначајнијих паразитских болести оваца и коза; 4. Мере за спречавање појаве најзначајнијих органских болести оваца и коза; 5. Мере за спречавање појаве најзначајнијих поремећаја у репродукцији оваца и коза; 6. Процена индикатора биосигурности на фармама оваца и коза. Тест и колоквијум обухватају питања из поглавља: Најзначајније инфективне, паразитске и органске болести оваца и коза. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама оваца и коза. Испит обухвата питања из поглавља: Најзначајнији поремећаји у репродукцији.
Литература: 1. Христов С. 2002. Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Група аутора, 2007. Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одређена поглавља); 3. Радоститс М. О., Газ Ц., Ц., Хинцхцилф В. К., Цонстабле Д. П. 2007. Ветеринару медицине – а текстбоок оф тхе дисеасе оф цаттле, схееп, пигс анд

гоатс. Тентх едитион; Саундерс - Елсевиер, Единбургх – Торонто (одређена поглавља); 4. Цветнић С. 1997. Вирусне болести животиња. Хрватска академија знаности и умјетности, Школска књига, Загреб (одређена поглавља); 5. Цветнић С. 2002. Бактеријске и гљивичне болести животиња. Медицинска наклада, Загреб (одређена поглавља); 6. Сребочан В., Гомерчић Н. 1996. Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб; 7. Таулор А. М., Цооп Р. Л., Валл Л.Р. 2007. Ветеринару Параситологу. Тхирд едитион, Влацквелл публицинг, Охфорд, УК (одређена поглавља); 8. Алексић Н. 2004. Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и последипломске студије, Ауторово издање, Београд (одређена поглавља). 9. Мартин В.В., Аиткен D.I. 2002. Дисеасес оф схееп. Тхирд едитион. Влацквелл сциенце Лтд., Охфорд, УК (одређена поглавља).

Као допунска литература користе се објављени радови радови из области у часописима: Ветеринарски гласник, Аџта Ветеринариа, Биотехнологија у сточарству и Савремено сточарство.

Број часова активне наставе Теоријска настава: 2 **Практична настава: 2**

Самостални истраживачки рад: 4

Методе извођења наставе: Од метода извођења наставе користе се класична предавања, вежбе, методе интерактивне наставе и студијски истраживачки рад. Од метода интерактивне наставе користе се индивидуалне, групне односно тимске колаборативне и кооперативне методе активног учења.

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум-и и тест-ови	20		
семинар-и	15		
Студијски истраживачки рад	25		

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Здравствена заштита свиња
Наставник: Станковић М. Бранислав
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: -
Циљ предмета: Предмет омогућава студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите свиња, фактора ризика и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести свиња, као и основних мера контроле болести свиња.
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент је способен да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза свиња; 2. дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама свиња; 3. разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; 4. процени степен примене биосигурносних мера; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите свиња; и 6. појединачно и у тиму у решава сложене проблема здравствене заштите свиња.
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Узроци инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза; 2. Биосигурност на фармама свиња, Фактори биоризика и утицај на продуктивност и појаву болести свиња; Процена и надзор биоризика; Биосигурносне мере на фармама свиња; 3. Инфективне болести: <i>3а. Инфективне болести епидемијског карактера</i> (класична куга, афричка куга, слинавка и шап, везикуларна болест, СМЕДИ, парвовируса, трансмисивни гастроентеритис, епизоотска вирусна дијареја) и <i>3б. ендемског карактера</i> (сидром повраћања и заостајања прасади, ротавирусни ентерит, колбацилоза, едемска болест, некротични ентерит, дизентерија свиња, ПРРС, инфлуенца, бруцелоза); <i>3ц. Болести респираторног система</i> (атрофични ринитис, пастерелоза, анктинобацилоза, ензоотска пнеумонија); <i>3д. Болести нервног система</i> (Аујескијева болест, тјешинска болест); <i>3е. септикемијске болести</i> (лептоспироза, црвени ветар, антракс, салмонелоза, стрептококоза, стафилококоза);

<p>4. Паразитске болести (инфестација мувама, стронгилидозе, аскаридоза, цистицеркоза, трихинелоза, цестодозе);</p> <p>5. Микотоксикозе;</p> <p>6. Органске болести (Респираторни синдром, неинфективни гастроентеритис, стоматитис, срчана апоплексија, колапс, анемија, нефропатије и нефритиси, ММА синдром, еклампсија, стрес синдром)</p> <p><i>Практична настава:</i></p> <p>1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе, и 6. Органске болести.</p> <p>Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Биосигурност на фармама свиња.</p>			
<p>Литература: 1. Шаманц Х. 2009. Болести свиња. Универзитет у Београду, Факултет ветеринарске медицине; 2. Христов С. (2002): Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља); 3. Група аутора (2007): Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља). 4. Лончаревић А. И сар. (1997): Здравствена заштита свиња у интезивном одгоју. Научни институт за ветеринарство Србије, Београд, 4. Лолин М. (1991): Заразне болести животиња – бактеријске етиологије Издање: II, ВКС; 5. Пањевић Ђ. (1991): Заразне болести животиња – вирусне етиологије II, ВКС; 6. Авакумовић Ђ., Нешић С., Перовић Јелена (2007) Микотоксикозе свиња. Беокњига, Београд. 7. Алексић Н. (2004): Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд (одабрана поглавља); Димитријевић С. (1990): Дијагностика паразитских болести, Факултет ветеринарске медицине, Београд; Сребочан, В., Гомерчић Н. (1996): Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб (одабрана поглавља).</p> <p>Часописи: <i>Ветеринарски гласник, Аџта Ветеринарија, Биотехнологија у сточарству, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке</i></p>			
Број часова активне наставе		Теоријска настава: 2	
		Практична настава: 2	
Самостални истраживачки рад: 4			
<p>Методe извођења наставе: Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама свиња</p>			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум-и тест-ови	30		
Студијски истраживачки рад - семинарски рад	30		
<p>Конечна оцена знања се састоји од броја поена стечених на предиспитним обавезама и броја поена стечених на усменом завршном испиту.</p>			

Студијски програм: Зоотехника
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије
Назив предмета: Здравствена заштита дивљачи
Професор: Станковић М. Бранислав
Статус предмета: Изборни
Број ЕСПБ: 10
Услов: -
<p>Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите дивљачи, фактора који утичу на појаву болести и болесних стања и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести код дивљачи, као и основних мера контроле болести дивљачи.</p>
<p>Исход предмета:</p> <p>по завршетку курса овог предмета, студент треба је способан да: 1. опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза дивљачи; 2. Дефинише и формулише принципе биосигурности у стаништима дивљачи: ловиштима, ревирима и фазанеријама; 3. разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; 4. процени степен примене биосигурносних</p>

мера у стаништима дивљачи; 5. интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите дивљачи; и 6. појединачно и у тиму решава сложене проблеме здравствене заштите дивљачи.

Садржај предмета:

Теоријска настава: 1. *Узроци и методе утврђивања болести дивљачи* (Спољашњи узроци болести, Унутрашњи узроци болести, Методе утврђивања болести дивљачи, Узимање и слање материјала на хемијско-токсиколошку анализу, Токсиколошка евиденција и база података, Узимање и слање животиња и делова животиња за патолошку, бактериолошку и паразитолошку анализу; Евиденција резултата и терапије и формирање базе података), 2. *Најзначајније болести пернате дивљачи* (Каламитети, озледе и штете код пернате дивљачи од предатора, Дефицитарне болести, Тровања, Вирусне болести (авијарна инфлуенца, куга, богиње, леукоза), Бактеријске болести (колера, салмонелоза, колибацилоза, туберкулоза), Паразитске болести (ектопаразити: пипе, гриње, крпељи, шугарци; ендопаразити: кокцидиоза, аскаридоза, хетеракидоза, капилариоза, тенијаза, хистомонијаза, сингамоза, токсоплазмоза), Микотичне болести (Аспергилоза)), 3. *Најзначајније органске и инфективне болести дивљих папкара* (Каламитети, озледе и штете код дивљих папкара од предатора, Дефицитарне болести и потхрањеност, Тровања, Прионске болести, Вирусне болести (беснило, Аујескијева болест, слинавка и шап, папиломатоза, инфективно слепило дивокоза, класична куга свиња), Бактеријске болести (антракс, црвени ветар, пастерелоза, малигни едем, шуштавац, туберкулоза, паратуберкулоза, актиномикоза, некробацилоза, бруцелоза, стафилококоза, листериоза), 4. *Најзначајније паразитске и микотичне болести дивљих папкара:* Паразитске болести (ектопаразити: ваши, малофага, пупипара, крпељи, шуга; ендопаразити: хиподермоза, диктиокаулоза, фасциолоза, желудачно-цревна стронгилодоза, цистицеркоза, ценуроза, ехинококоза, трихинелоза саркоцистоза), Микотичне болести (Аспергилоза, Трихофиција)), 5. *Најзначајније болести осталих дивљачи од значаја за ловну привреду* (Каламитети, озледе и штете код осталих дивљачи од предатора, Дефицитарне болести и потхрањеност, Тровања, Вирусне болести (Беснило, Миксоматоза), Бактеријске болести (Бруцелоза, Пастерелоза, Туберкулоза, Туларемија, Листериоза), Паразитске болести (Шуга, Кокцидиоза, Трихинелоза), Микотичне болести (Аспергилоза, Трихофиција)), 6. *Здравствена заштита дивљачи* (Принципи здравствене заштите популација дивљачи у ловиштима, Спречавање појаве каламитета, озледе и штета код дивљачи од предатора, Спречавање појаве и сузбијање дефицитарних болести, Спречавање појаве и сузбијање тровања, Спречавање појаве и сузбијање инфективних и паразитских болести).

Практична настава:

1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе и органске болести. и 6. Здравствена заштита дивљачи.

Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Здравствена заштита дивљачи.

Литература: 1. Поповић Н., Илић В. (2007): Биолошке карактеристике и болести дивљачи, кунића и крзнашица, Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд; 2. Христов С. (2002): Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет, Београд (одабрана поглавља); 3. Алексић Н. (2004): Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд (одабрана поглавља); 4. Лапчевић Е., Јакшић Б. (1975): Болести дивљачи, крзнашица и кунића, Ветеринарски факултет, Београд.

Часописи: *Превентиве Ветеринару Медицине, Ветеринару Јоурнал, Ветеринару Мицробиологу, Ветеринару Параситологу, Виологиџал Цонсервацион, Трендс ин Еџологу & Еволутион, Ветеринарски гласник, Аџта ветеринариа, Виотеџнولوгу ин Анимал Хусбендру, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке*

Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2
------------------------------------	-----------------------------	-----------------------------

студијски рад: 4		
-------------------------	--	--

Методе извођења наставе: Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Здравствена заштита дивљачи

Оцена знања (максимални број поена 100)

Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум тест	30		
Студијски истраживачки рад -	30		

семинарски рад			
Коначна оцена знања се састоји од броја поена стечених на предиспитним обавезама и броја поена стечених на усменом завршном испиту.			

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Здравствена заштита живине			
Наставник: Станковић М. Бранислав			
Статус предмета: Изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет треба да омогући студенту стицање знања и разумевање основних принципа здравствене заштите живине, фактора ризика и њиховог утицаја на продуктивност и појаву болести живине, као и основних мера контроле болести живине.			
Исход предмета: по завршетку курса овог предмета, студент је способан да: опише узроке инфективних, паразитских и органских болести и микотоксикоза живине; дефинише и формулише принципе биосигурности на фармама живине; разликује и анализира инфективне, паразитске и органске болести и микотоксикозе; процени степен примене биосигурносних мера на живинарским фармама; интегрише знања и вештина, развија критичко размишљање и примењује знања и вештине у вези здравствене заштите живине; и појединачно и у тиму решава сложене проблеме здравствене заштите живине.			
Садржај предмета: <i>Теоријска настава:</i> 1. Фактори биоризика и утицај на продуктивност и појаву болести живине; Процена и надзор биоризика; Основне мере контроле биоризика; Биосигурносне мере на фармама живине; 2. Бактеријске болести (салмонелоза и паратифусне инфекције живине, микоплазмоза; хемофилоза, пастерелоза, пситакоза, клостридиоза); 3. Вирусне болести (атипична куга живине; авијарна инфлуенца, Марјекова болест, епидемични тремор, вирусни ентеритис патака, вирусни хепатитис патака, богиње и дифтерија, ринотрахеитис ђурака, корона ентеритис ђурака, синдром пада носивости, епидемични тремор, гамборо болест, леукоза, синдром малапсорпције); 4. Гљивичне и паразитске болести (аспергилоза, Сорна, хистомонијаза, кокцидиоза, аскаридиоза, сингамоза, шуга, паваши); 5. Микотоксикозе; 6. Органске болести и тровања (колапс, топлотни удар, болести дефицита, жуљеви, слабост ногу, тровање амонијаком). <i>Практична настава:</i> 1. Терминологија; 2. Процена индикатора биосигурности; 3. Инфективне болести; 4. Паразитске болести; 5. Микотоксикозе, и 6. Органске болести. Студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља Биосигурност на фармама живине.			
Литература: 1. Лолин М. (1991): Заразне болести животиња – бактеријске етиологије Издање: II, ВКС; 2. Пањевић Ђ. (1991): Заразне болести животиња – вирусне етиологије II, ВКС; Алексић Н. (2004): 3. Ожеговић Ј., Пепељњак С. 1995. Микотоксикозе. Школска књига Загреб – Школска д.о.о., Загреб; 4. Синовец З., Ресановић Р., Синовец С. (2006): Микотоксини – појава, ефекти и превенција. Факултет ветеринарске медицине, Београд. 5. Паразитске болести – специјални део. Основни уџбеник за редовне и паразитске студије, Ауторово издање, Београд; 6. Димитријевић С. (1990): Дијагностика паразитских болести, Факултет ветеринарске медицине, Београд; 7. Сребочан, В., Гомерчић Н. (1996): Ветеринарски приручник, ЈУМЕНА, Загреб; 8. Орлић Д., Капетанов М. (2007): Заразне болести живине. ВСИ Нови Сад-Школска д.о.о. 9. Група аутора: Добробит животиња и биосигурност на фармама. Монографија, Пољопривредни факултет, Београд, 2007. <i>Часописи:</i> Ветеринарски гласник, Аџта Ветеринарија, Биотехнологија у сточарству, Савремено сточарство, Архив за пољопривредне науке			
Број часова активне наставе	Теоријска настава: 2	Практична настава: 2	
Самостални истраживачки рад: 4			
Методе извођења наставе: Предавања и вежбе у комбинацији са интерактивним методама учења ће се примењивати у свим поглављима предмета у различитом обиму. Обавезан је студијски истраживачки рад и семинарски рад из поглавља: Биосигурност на фармама живине			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	70 поена	Завршни испит	30 поена
активност у току предавања	5	писмени испит	-
практична настава	5	усмени испит	30
колоквијум-и тест-ови	30		

Студијски истраживачки рад - семинарски рад	30		
Коначна оцена знања се састоји од броја поена стечених на предиспитним обавезама и броја поена стечених на усменом завршном испиту.			

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Здравствена заштита риба			
Наставник: Релић Р. Рената			
Статус предмета: изборни			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета: Предмет омогућава стицање знања и разумевања основних принципа здравствене заштите риба, фактора ризика и мера контроле најзначајнијих болести риба и њиховог утицаја на продуктивност, као и способности решавања конкретних проблема из области превентиве и сузбијања болести слатководних риба.			
Исход предмета: по завршетку овог курса студент треба да буде способан да: 1. препозна присуство болести код риба, 2. објасни етиологију, патогенезу, клиничку слику и третман најзначајнијих болести слатководних риба, 3. предвиди последице присуства одређене болести риба на рибњаку, 3. познаје и примени поступке у случају сумње на заразну болест, 4. планира одговарајуће превентивне и биосигурносне мере за спречавање настанка и ширење болести риба и других водених организама, 5. развија критичко размишљење, примени знања и вештине, и у новом окружењу учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема у вези здравствене заштите риба.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Основи епизоотиологије, профилаксе и третмана болести риба; 2. Најзначајније бактеријске, вирусне, гљивичне и паразитске болести слатководних риба; 3. Болести и тровања услед неодговарајуће исхране; 4. Болести услед неповољних услова средине; 5. Биосигурносне мере на рибњаку. <i>Практична настава:</i> Општи преглед уинулих и секција оболелих риба; Узимање, фиксирање и слање материјала за лабораторијски преглед; Третман инфективних и паразитских болести риба; Опште и специфичне санитарне мере на рибњаку; Мере у случају појаве заразних, паразитских и органских болести риба. <i>Студијски истраживачки рад</i> предвиђен је из области примене биосигурносних мера на рибњаку			
Литература: Фијан Н. 2006. Заштита здравља риба. Пољопривредни факултет, Осиејек. Јеремић С. 2006. Болести риба. Научни институт за ветеринарство Србије, Београд. Зацоне Г., Перријере Ц., Матхис А., Капоор В.Г. 2009. Фисх Дефенсес, Волуме 2. Патхогенс, Параситес анд Предаторс. Сциенце Публицхерс, УСА. Воо П.Т.К. 2006. Фисх Дисеасес анд Дисордерс, Волуме 1: Протозоан анд Метазоан Инфекционс. 2 ^{нд} Едитион. ЦАВ, УК. Леатхерланд Ј. Ф., Воо П.Т.К. 2010. Фисх Дисеасес анд Дисордерс, Волуме 2: Нон-инфектиоус Дисордерс, 2 ^{нд} Едитион. ЦАВ, УК. Воо П.Т.К, Вруно D.W. 2011. Фисх Дисеасес анд Дисордерс, Волуме 3: Вирал, Вацтериал анд Фунгал Инфекционс, 2 ^{нд} Едитион, ЦАВ, УК. Воо П.Т.К, Вуцхманн К. 2012. Фисх Параситес, Патхобиологу анд Протецтион. ЦАВ, УК.			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методе извођења наставе: Теоријска настава у комбинацији са интерактивном наставом и израдом семинарског рада, консултације, истраживачки рад. Провера знања вршиће се тестом, колоквијумом и усменим испитом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	30
тест-ови и колоквијум-и	30	
семинар-и	10		

студијски истраживачки рад	20		
----------------------------	----	--	--

Студијски програм: Зоотехника			
Врста и ниво студија: Специјалистичке академске студије			
Назив предмета: Здравствена заштита коња			
Наставник: Релић Р. Рената			
Статус предмета: изборни 2			
Број ЕСПБ: 10			
Услов: -			
Циљ предмета: Основни циљ предмета је упознавање студената са етиологијом и клиничком сликом најзначајнијих здравствених проблема коња, као и принципима њихове превентиве, дијагностике и сузбијања.			
Исход предмета: по завршетку овог курса студент треба да буде способан да: 1. препозна болесну животињу, 2. објасни етиологију и разуме механизам настанка и последице појединих обољења, 3. предвиди и примени мере у случају сумње на одређену болест, 4. планира опште мере превентиве заразних, паразитских и органских болести, 5. предузме све неопходне мере у циљу спречавања ширења болести коња, 6. развија критичко размишљење, примени знања и вештине, и у новом окружењу учествује појединачно и у тиму у решавању сложених проблема у вези здравствене заштите коња.			
Садржај предмета <i>Теоријска настава:</i> 1. Основи етиологије, епизоотиологије и превентиве болести коња; 2. Најзначајније инфективне и паразитске болести коња; 3. Најзначајније органске болести коња; 4. Болести мишићно-скелетног апарата; 5. Алиментарне интоксикације; 6. Болести ждребади. <i>Практична настава:</i> Опште и специфичне санитарне мере у коњарству; Основне дијагностичке процедуре болести коња и мере у случају појаве обољења. <i>Студијски истраживачки рад</i> предвиђен је из области Превентиве болести коња			
Литература: Христов С. (2002): Зоохигијена. Универзитет у Београду, Пољопривредни факултет. Кноттенбелт Д.Ц., Пасcoe Р.Р. 1994. Дисеасес анд Дисордерс оф тхе Хорсе. Елсевиер Хеалтх Сциенцес, УСА Реад СМ, Ваулу WМ. 1998. Екуине Интернал Медицине, Саундерс, УСА Радоститс О.М., Гау Ц.Ц., Хинцхклифф К.В., Цонстабле П.Д. 2007. Ветеринару Медицине: А текстбоок оф тхе дисеасес оф цаттле, хорсес, схееп, пигс анд гоатс, 10 th едитион. Саундерс Лтд. Траиловић Д. 2011. Болести коња, Научна, Београд Траиловић Д. 2010. Болести коња: практикум, Научна, Београд			
Број часова активне наставе			
Предавања: 2	Вежбе: 2	Студијски истраживачки рад: 4	
Методe извођења наставе: Теоријска настава у комбинацији са интерактивном наставом и израдом семинарског рада, консултације, истраживачки рад. Провера знања вршиће се тестом, колоквијумом и усменим испитом.			
Оцена знања (максимални број поена 100)			
Предиспитне обавезе	Поена	Завршни испит	Поена
активност у току предавања	5	писмени испит	
практична настава	5	усмени испит	30
тест-ови и колоквијум-и	30	
семинар-и	10		
студијски истраживачки рад	20		

